ZNOVINY

ZRUČSKÉ UDÁLOSTI ZRUČSKÁ KULTURA ZRUČSKÁ HISTORIE ZRUČSKÝ SPORT ZRUČSKÉ NOVINY

10 2018

WWW.MESTO-ZRUC.CZ

V neděli 4. 11. 2018 v 15.00 hod. ve velkém sále Hotelu Zruč začíná tak trochu strašidelný karneval pro děti...

Přední znalec gastronomie Pavel MAURER 7. 11. 2018 od 18.00 ve spolkovém domě

...pořádá Spolek rodičů a přátel ZUŠ

Kateřinská? Viz kulturní přehled na str. 3!

Nenechte si ujít dlaší Křeslo pro hosta J. Förstera!

Na výletě… na zámku Růžkovy Lhotice

text Josef Förster

fota Jarda Bouma

Už jste tam byli? Poznejte lépe kraj kolem řeky Sázavy a hory Blaníku. Skýtá bezpočet turistických cílů, míst známých i těch méně známých, neméně zajímavých, vhodných k výletu nejen pro rodiny s dětmi. Tak tedy... nastartujte auto, sedněte na kolo, sbalte si batůžky – vyrážíme…

V době, kdy Miloš Zeman u příležitosti oslav stého výročí vzniku samostatné Československé republiky dekoruje na Pražském hradě popového zpěváka Michala Davida, svého podporovatele v kampani pro prezidentské volby, stojí za to připomenout slavné tradice naší hudby, které nám závidí celý kulturní svět.

Stojí za to je připomenout i z toho důvodu, že život a tvorba mnoha našich hudebních velikánů – Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka, Jana Dismase Zelenky, Richarda Wagnera, Gustava Mahlera, Zdeňka Fibicha, Josefa Suka, Emy Destinnové a dalších, jsou pevně spjaty s Podblanickem nebo Posázavím. Ve zdejším kraji se tyto mimořádné osobnosti narodily, strávily zde kus svého života, anebo sem po nějaký čas zajížděly.

Tentokrát vás pozveme na návštěvu barokně-klasicistního zámečku v Růžkových Lhoticích nedaleko Čechtic. Ten si roku 1835 koupil a s početnou rodinou osm let obýval František Smetana, otec tehdy mladého gymnazisty Bedřicha Smetany, a kde byla v rámci Muzea Podblanicka roku 2014 otevřena nová expozice Kraj tónů – Podblanicko v dějinách hudby, která nahradila starší výstavu o hudebních tradicích tohoto kraje.

V Čechticích uhýbáme směrem na Červenou Řečici a Pelhřimov, po dvou kilometrech nás krátká odbočka doleva dovede do malé vesnice s několika domy. Podél rybníka a kapličky vyjedeme na kopec a jsme na jejím konci. Zastavujeme před čerstvě nažluto omítnutým svobodnickým zámečkem, který na čas šťastně „vstoupil“ do života Bedřicha Smetany.

Konec světa…! Takový je náš první dojem. Přes zjevně romantickou atmosféru zrekonstruovaného zámečku nám hned v mysli vytane řada otázek. Co zde, v takové pustině Smetana vůbec dělal? Tam, kde „lišky dávají dobrou noc,“ kde dnes žije jen pár obyvatel? Náš první dojem je skutečně rozporuplný. Upoutá nás busta Bedřicha Smetany v průčelí zámku a hlavně nečekaný ruch, ze zámecké zahrady se ozývá hlahol školních dětí, které se, jak se zakrátko dozvíme, se zaujetím věnují dějepisnému projektu z doby pravěku pod dohledem odborných lektorů z vlašimského muzea.

Všichni na něco hráli…

S velkou ochotou se nás ujímá průvodce a správce objektu pan Josef Bouček a provází nás fundovaným výkladem. Počátky zámku svobodníků (poddaných bez nevolnických povinností) sahají do druhé poloviny 14. století k původní lhotické tvrzi a později poplužnímu dvoru bratří Jana a Jiřího Růžkových. František Smetana, pivovarský sládek, koupil v dražbě po baronu Haakovi celý statek s pivovarem, lihovarem a hostincem. Vypravuje, že celá početná rodina Smetanových, která sem přišla z Jindřichova Hradce, byla velmi muzikální, všichni na něco hráli – rodiče, prarodiče i devět Bedřichových sourozenců. A to bylo prý pro Růžkovy Lhotice a jejich okolí velmi povznášející. Život se rázem proměnil,

... POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 3

cca 26 km. Ať už využijete dálnici, nebo ne, cesta bude trvat cca 30 minut. Alternativou může být i cyklovýlet.

Vstupné: dospělí 40 Kč, děti, důchodci a studenti 20 Kč

duben–září
út–ne: 9–12, 13–16 hod.
říjen
út–pá: 9–12, 13–16 hod.

Zámek Růžkovy Lhotice
Zámek 1
257 65 Čechtice
web: www.muzeumpodblanicka.cz/objekty/zamek-ruzkovy-lhotice
e-mail:zamek.lhotice@seznam.cz
tel.: 317 853 157

Slavíme sto let republiky

Martina Fialová

Na sobotu 27. října jsme se dlouho připravovali. První pracovní schůzka proběhla již v loňském roce v dubnu a další postupně následovaly. Oslovili jsme herce, zpěváky, hudebníky, spolky, základní i mateřské školy. Výsledek jste mohli zhlédnout na zámku, v galerii a v zámeckém parku v sobotu, den před státním svátkem. Neoslavovali jsme sice bombasticky, ale v příjemné atmosféře vystoupení dětí i dospělých, profesionálů i amatérů, při prohlídce výstavy, při slavnostním kladení věnců k památníku padlých nebo při slavnostním sázení pamětní lípy v zámeckém parku. Oslava 100 let vzniku Československé republiky měla jednu zručskou zvláštnost. Zpřístupnili jsme pro naše návštěvníky část zámeckého prohlídkového okruhu, který už běžně nebývá volně k vidění, a navrch jsme tuto část prohlídkového okruhu nechali vyzdobit pracemi dětí z výtvarného oboru základní umělecké školy. A že se bylo na co dívat... Třešničkou na narozeninovém dortu oslav kulatin republiky bylo vystoupení pěveckého sporu Diphtheria pod vedením pana Konečného – vikáře vlašimského a kavárnička Svazu žen, která se pro tentokrát usadila v bývalé knihovně.

Tak snad si každý našel to své...

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě i na realizaci této akce.

FOTO: D. JARÁ

FOTA: L. ŘÍHOVÁ

Společenská kronika

BLAHOPŘÁNÍ

Blahopřejeme našim spoluobčanům, kteří v měsíci říjnu oslavili narozeniny, jmenovitě pak těmto:

Marii Burdové, Věře Kaňkové, Boženě Petrů, Josefu Breiovi, Heleně Melezinkové, Libuši Muzikové, Vojtěchu Gajdůškovi, Jiřímu Liškovi, Kristě Pekárkové, Zdeňku Janatovi, Evě Cukrové, Boženě Caklové, Karle Jelínkové, Marii Novotné, Marii Procházkové, Emilii Zelingerové, Bohumile Maršounové, Boženě Křížové, Bohumile Včelákové, Emilii Čeledové, Anežce Šimkové, Stanislavu Dotlačilovi, Miloslavu Zenáhlíkovi, Josefu Sůvovi a Josefu Bramborovi.

Výše jmenovaným i všem ostatním oslavencům přejeme hodně zdraví, štěstí a pohody do dalších let.

Sbor pro občanské záležitosti

Klub panenky ČR informuje

Alena Zemanová

Tradiční podzimní dýňování

V sobotu 3. 11. 2018 se uskuteční již 2. ročník „dýňování“ ve spolkovém domě. Nabídka: ochutnávka dýňových dobrůtek, včetně polévek, netradičních „zdravých“ sladkostí. Okusíte i keltský guláš. Pokud i vy umíte zpracovat dýni, bude nás zajímat nejen váš rodinný recept, ale můžete se prezentovat i vlastním výrobkem, který rádi uvítáme.

Dále se připravuje dílna na výrobu dekorativních dýní z látek, provázků a dalších materiálů. Tradičně si budete moci vyrobit náramky a jiné doplňky.

Dýňování zakončíme koncertem. Viz plakáty. Bližší informace: Alena Zemanová, tel.: 603 810 899.

Dále připravujeme a zveme na:

Vánoční koncert Richarda Pachmana a spol. 24. 11. 2018 od 17.00 hodin na Hotelu Zruč – malý sál.

ZNOVINY

ZRUČSKÉ NOVINY
ROČNÍK XXVIII
ŘÍJEN 2018
MĚSÍČNÍK, NEPRODEJNÉ – ZDARMA
Vydává město Zruč nad Sázavou, IČ 0023 6667
Reg. číslo MK ČR E-10481.
Periodický tisk územního samosprávného celku.
Příjem materiálů:
noviny@mesto-zruc.cz, inzerce@mesto-zruc.cz
Inzerce:
řádková – Bc. Lucie Vadinská (tel.: 327 531 329),
plošná – Dagmar Jará (tel.: 327 531 329).
Redakce: Městský Úřad Zruč nad Sázavou, Zámek 1, tel.: 327 531 329.
Šéfredaktor: Mgr. Blanka Olišarová
Redakční rada: Marcela Černá, Ludmila Vlková, PhDr. Josef Förster, Ph.D., Mgr. Ivana Stará.
Samostatný sportovní redaktor: Josef Tůma.
Foto postprodukce: Jarda Bouma
Typo, grafika, sazba: Lenka a Jiří Říhovi
Tisk: Tiskárna Pragma Press, s. r. o., Kutná Hora

Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky neotisknout, redakčně upravit či zkrátit.
http://www.mesto-zruc.cz
Vyšlo: 2. 10. 2018
Uzávěrka příštího čísla: **7. 11. 2018**

Setkání seniorů

Petra Menšíková

Poslední zářijovou sobotu uspořádal Sbor pro občanské záležitosti města Zruče nad Sázavou ve spolupráci s občanským sdružením Život Plus (dříve Život 90) ve Zruči nad Sázavou tradiční Setkání seniorů. Krásné slunečné počasí tento sobotní den neodradilo milovníky zábavy nejen z řad starší generace, kteří přišli do vinárny Hotelu Zruč zažít příjemnou atmosféru podzimního odpoledne plnou zpěvu, tance a setkání s blízkými či známými lidmi našeho města a okolí.

Pozvání přijal i zastupitel města Bc. Pavel Vrzáček, který společně s p. Zdeňkem Jelínkem zahájil tuto akci krátkým proslovem. K poslechu i tanci hrála skupina Pod proudem pod vedením p. Vobořila z Ledče nad Sázavou. Ta zaznamenala veliký úspěch díky bohatému repertoáru písní „čecho-decho hudby“, díky kterému zaplnila taneční parket již od první písničky. Během celého odpoledne se podávalo malé občerstvení v podobě sladkého pečiva, chlebíčku, kávy a čaje, které zajistil Hotel Zruč a o jehož roznos se postaraly členky Sboru pro občanské záležitosti, pan Jelínek i p. Vrzáček. Za to jim patří veliké poděkování, stejně jako všem, kteří se podíleli na přípravě i bezproblémovém průběhu této akce.

Senioři dokázali, že se umí skvěle bavit, a budeme rádi, pokud přijmou pozvání a navštíví tuto akci i příští rok!

Autorka textu je tajemnicí sboru pro občanské záležitosti.

Veselé písničky s pohádkou

Šárka Kohoutová

Od dvacátého září 2018 mají děti zaměstnanců Domova pro seniory Centrin CZ, s.r.o. ve Zruči nad Sázavou, ale i zručské veřejnosti možnost zazpívat si v dětské skupině Korunka, a to v rámci kroužku Veselé písničky s pohádkou.

Cílem kroužku, který probíhá každý týden ve čtvrtek od 15.00 do 16.00 hodin, je dětem přiblížit hudbu jako takovou, rozvíjet v nich smysl pro rytmus, naučit se správnému dýchání a podpořit jejich umělecké cítění, případně rozvíjet pohybovou stránku – pohyb při hudbě.

Jsou tak aktivně využívány i jednoduché hudební nástroje, na které děti zkouší hrát a objevovat tak široké spektrum zvuků jak z hudebního světa, tak z prostředí kolem nich.

Vše je doplňováno tematickými rytmickými říkadly, básničkami či pohádkami k rozvoji dětské fantazie.

Magická sedmička – akce ke 100. výročí založení Československé republiky

Ivo Mirošovský

Dne 19. 10. 2018 od 16.30 hod se konal pietní akt v Koutech pod Melechovem na počest kouteckých rodáků, vojáků 102. benešovského pěšího pluku a československých legionářů v Itálii. Přišli na něj občané z širokého okolí Ledečska. Přítomny byly všechny generace a nejmilejším překvapením se stala hojná účast dětí školou povinných. Přítomní důstojným způsobem vzpomněli na sedm vojáků 102. pěšího pluku, uvedených na pomníku. HOLATA František, MED František, ZLATA František, RAJDL Josef, ŘÍHA Bartoloměj, ŘÍHA Josef, ŠTĚPÁNEK Alois padli 3. 12. 1916 na italském bojišti.

Sedm vojáků 102. pěšího pluku: CUDLÍN Josef, vojín, HÁLEK Jan, desátník, LÍPA Adolf, vojín, RADNÍK Josef, vojín, STAROSTA Josef, desátník, STAROSTA Josef, svobodník, KREPERÁT Václav přeběhlo k Italům a stalo se příslušníky nově vzniklého Československého dobrovolnického legionářského sboru v italském zajateckém táboře Santa Maria Capua Vetere u Neapole 17. 1. 1917. Na italském bojišti padli zřejmě v letech 1917–1918.

Přítomní uctili památku padlých a zúčastnili se níže uvedeného programu:

- 16.30 sedm kouteckých chlapců zapaluje sedm svíček pod památníčkem,
- 16.35 sedm příslušníků SDH stojí čestnou stráž,
- 16.42 sedm výstřelů z pistole. Čestná salva velitele SDH Kouty na počest padlých,
- 16.50 položení věnce s modrými, červenými a bílými růžemi k památníku padlých,
- 16.53 Adéla Casková, akordeon. Skladba od Jo Brunenberga: La Valse du Fermeture Definitive,
- 17.00 setkání se Stanislavem Medem, rodákem z Koutů, u stoleté lípy v Kopáčích (část Koutů),
- 17.30 zasazení lípy k 100. výročí vzniku Čs. republiky u kouteckého hřiště pod tvrzí Nelechov,
- 18.30 tematický večer s promítáním filmů a komentářem v sále bývalé školy (obecní úřad).

Magická sedmička se stala symbolickým propojením pietního aktu a slavnostního večera v Koutech konaného na počest 100 letého výročí vzniku Československé republiky.

Sedm výstřelů z pistole Gavrila Principa v Sarajevě zažehlo jednu z nejkrutějších a nejhrůznějších válek v dějinách lidstva. Zahynulo v ní přes 50 miliónu lidí. Do války byla v průběhu let 1914–1918 zapojena jedna miliarda a pět set milionů obyvatel planety Země.

„Ježíši Kriste, kterápak Vy jste?“

Šárka Kohoutová

Nevím, jestli se následující článek úplně hodí do novin, ale mne jeho obsah zasáhl natolik, že se o ty dojmy prostě podělit musím! Že mám kolem sebe skvělý pracovní kolektiv, to už jsem se asi zmínila. Ale že mu budu stát za to, aby mi uspořádal velkolepou oslavu třiatřicátých narozenin s mnoha nádhernými překvapeními, to by mne nenapadlo ani ve snu. Sešli jsme se třináctého září. Narozeniny jsem sice oslavila, aspoň podle kalendáře, koncem dubna, ale hlavní dárek mi byl předán teprve nyní, kdy jsme se konečně mohli vidět úplně všichni.

Sešli jsme se na zahradě jedné z kolegyň, kde nás přivítal velký, prostorný stůl, který byl plný dobrot, laskomin a vybraných pochoutek, šampaňské se chladilo. Ale pro mne bylo nejnádhernějším darem nedocenitelné hodnoty právě to setkání.

Největší vlnu dojetí v nás všech ovšem zdvihl kolega, který přede mnou poklekl na koleno a recitoval mi úryvek o růži z Malého prince Antoina de Saint-Exupéryho. Náušnice ve tvaru Eiffelových věží a tři obsáhlé encyklopedie o osudech hvězd stříbrného plátna!

„Kristova léta“ jsem tedy oslavila vpravdě slavnostně, tak jak se na tento věk sluší a patří. A nepřestávám žasnout, jak se celý průběh oslavy podařil utajit všem zúčastněným a pořádajícím zejména!

Drazí kolegové, děkuji Vám ze srdce! Krásnější dárek než Vás jsem nemohla od Osudu dostat!

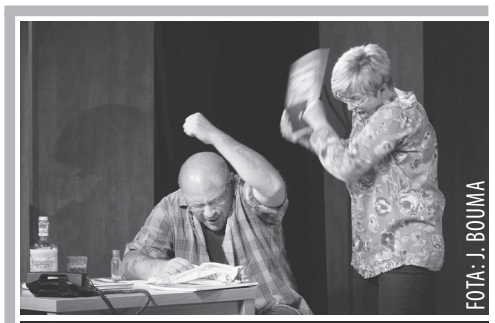

FOTA: J. BOUMA

FAJ(N)MAN

Určitě jste to zažili

Potřebujete někomu něco říct, na něco se zeptat, někomu cizímu, na úřadě, v obchodě nebo sousedovi, kvůli plotu nebo tak. V podstatě banalita. Připravíte si větu a intonaci, aby co nejvíce vyhovovala vašemu účelu.

V tomto případě bude vlídná, vyrovnaná a přátelská, ta intonace, nejde vám o to být jedovatý, naopak.

Ani vás nenapadne, že by mohla jakkoliv myslitelně vyvolat nepřátelskou, negativní reakci.

Ta vás o to víc zaskočí a zařízne, zmůžete se na podrážděnou, úsečnou odpověď, jaksi instinktivně, uraženě se otočíte, protože tady není vůle, něco ještě zamumláte spíš pro sebe, ale slyšitelně a odcházíte. Už pár sekund po odchodu máte ale navzdory chlapáckému sakrování pocit poraženého.

V hlavě se vám dokola přehrává ta otázka a odpověď a násobí ryzí nasupenost, zároveň vám mysl umně plete hned několikero variací vět, které jste měli vypálit jako reakci (místo té své uťáplé) a totálně tím hulvátského a nesmyslně bojovného oponenta uzemnit a setřít! Věty jadrné, přesně cílené a vypilované. Jednoznačné vítězství v nečekané slovní potyčce by vám vynesly! Kdybyste je ovšem řekli, doopravdy a hned, ne o pět minut později ve své fantazii.

A o to víc se na sebe zlobíte. Děláte, že ne, ten ubožák si to nezaslouží, ale litujete své měkkosti a váhavosti. Neměl jste se stáhnout tak rychle a vyklízet pole.

Tsssss, příště, počkej, příště...

Robert

V pátek 26.10. 2018 se ve Zruči nad Sázavou v prostorách ZUŠ uskutečnilo divadelní představení zručského amatérského souboru. Hru si převážně zrežírovali sami herci, i když využili cenné rady spřátelených zkušených kolegů divadelníků. Samotná hra nám představuje dva manželské páry, které se sešly, aby vyřešily rozepři svých synů. Společenská konverzace brzy vykolejí z mezí slušnosti a na povrch vyplouvají ukrývaná tajemství a nevyřčené problémy všech zúčastněných.

Ve čtyřech rolích komediálního dramatu se představili Eva Lejnarová, Marie Šťastná, Luboš Lejnar, Vladimír Šlezinger.

pokračování článku „Na výletě... na zámku Růžkovy Lhotice“ ze str. 1

pořádaly se tam plesy, koncerty a divadelní představení. Tamější kulturní život lákal šlechtické návštěvy z okolí a Smetanovi zase navštěvovali šlechtu. Mladý Bedřich svá studia na gymnáziu hodně zanedbával a postupně vystřídal několik ústavů a měst – Jihlavu, Německý Brod, Prahu a do Lhotic jezdil hlavně na prázdniny. Prožíval zde své první lásky. V okolních lesích začal dokonce i lovit. Růžkovy Lhotice a jejich okolí, Čechtice a čechtické poutě se staly inspiračním zdrojem pro jeho pozdější tvorbu. Do tohoto raného období spadají jeho kratší klavírní skladby: Lousina a Jiřinková polka. Smetana pak na Lhotice celý život vzpomínal jako na šťastné místo svého dětství a dospívání.

Postupně procházíme čtyřmi prostornými zámeckými místnostmi, z nichž v jedné měl mladý Smetana svůj pokoj. „Zámecký mobiliář není původní,“ upozorňuje nás průvodce, je z větší části dobový, z druhé poloviny 19. století a pochází ze sbírek Muzea Podblanicka.“ Bedřicha Smetanu přímo na Lhoticích pamatuje snad jen jeden exponát – velká šedivá nádoba na vodu. Důvod je nasnadě: „Smetanovi se odstěhovali, poté se majitelé hodně měnili, po nich, až do první republiky jich tu bylo asi dvacet. Po válce objekt připadl „jezedákům“, kteří tu byli do roku 1972, a bylo to zdevastovaný,“ jak se dozvídáme z výkladu.

Vystaveny jsou i Smetanovy brýle – tzv. skřipky, jeho rodokmen, obrazy rodičů, hudební nástroje a partitury.

V Zeleném salónu návštěvníky zaujmou především dva klavíry, které jsou s Bedřichem Smetanou přímo svázané. Ten první pochází z čechtického zámku, kde se pořádala hudební matiné a kam byl čas od času Bedřich pozván, aby na něm zahrál.“ Další klavír je z jabkenické myslivny nedaleko Mladé Boleslavi, Smetana na něj hrál v rámci loveckých slavností v roce 1863. Sály s dobovým nábytkem, hudebními nástroji, obrazy a dalšími interiérovými doplňky tak vhodně dokreslují romantickou atmosféru panského sídla druhé poloviny 18. a počátku 19. století.

Rodinná idyla však netrvala příliš dlouho. František Smetana musel roku 1844 Lhotice prodat a stal se nájemcem pivovaru v Obříství. Smetana jimi však byl uchvácen natolik, že o ně žádal znovu a chtěl se tam vrátit.

Génius pro 21. století

Druhý příběh, který stojí za to v souvislosti s Bedřichem Smetanou a lhotickou expozicí zmínit, začíná o více než jedno a půl století dříve. V nedalekých Louňovicích pod Blaníkem se roku 1679 v rodině obyčejného venkovského kantora a varhaníka Jiříka Zelenky Bavorovského narodil syn Jan Lukáš. Nikdo by ani v nejmenším nepředpokládal, že se stane jedním z nejoriginálnějších a nejpozoruhodnějších hudebních géniů, který za svého života získá obdiv Johanna Sebastiana Bacha nebo Georga Philippa Telemanna. Po studiích u jezuitů v Praze odchází roku 1711 do Drážďan, kde půdobí jako violonista dvorní kapely saského kurfiřta a polského krále Augusta II. Silného. Jan (Dismas) Zelenka dodnes ohromuje svou skvělou harmonizací, uměním kontrapunktu, které studoval ve Vídni, a originalitou instrumentace. Byl synem jiné doby, exaltovaného vrcholného baroka se svým niterným příklonem k Bohu a latinskými duchovními skladbami, mezi něž patří mše, oratoria nebo litanie. Se silně národně a romanticky orientovaným Smetanou však nesouvisí jen regionálně, oba na sebe navazují a jejich dílo vyrůstá ze stejných proudů barokní lidové hudby. Zelenka je více objevován v zahraničí než doma, kde zůstal dlouho ve stínu. Jeho hvězda začala zářit až ve druhé polovině 20. století a jeho dílo nebylo dosud kompletně zmapováno, neboť některé Zelenkovy partitury byly na konci války odvezeny z Drážďan do Ruska. O zájmu o jeho osobnost v zahraničí svědčí například monografie z pera australské muzikoložky Janice B. Stockigt napsaná v roce 2000, která letos vyšla v českém překladu. Kromě Austrálie přitahuje jeho hudba spoustu nadšenců na Islandu nebo v Kanadě. A právě Bedřich Smetana se stal jedním z prvních u nás, kdo Jana Dismase Zelenku objevil. V drážďanském archivu totiž opsal a na Novoměstské radnici v Praze roku 1863 provedl jednu z jeho orchestrálních suit.

Ve lhotické expozici Zelenku najdete v první místnosti mezi Smetanovými předchůdci spolu s dalšími našimi krajany, hudebníky, kteří vyrostli z nízkých poměrů a prošli Evropou. Pro mnohé bude velké překvapení, čeho dosáhli František Hauser, Josef Javůrek, Jan Vilém Hrbek, Josef Jelínek, bratři Lemochové a jiní. Seznámíte se tu i se Smetanovými následovníky, se Zdeňkem Fibichem, Gustavem Mahlerem nebo Josefem Sukem. Koncentrace mimořádných osobností byla v našem kraji jedním slovem obdivuhodná. Když se dostáváme k otázce, čím je možné ji vysvětlit, pan Bouček po chvilce odpoví: „Tady byla docela zoufalá bída, nešlo tu dělat asi nic jinýho, tady rostly akorát brambory a byli tady jen ševci…“

Expozice Kraj tónů, zámek se zahradou a okolím budou zajímavé nejen pro hudebníky a znalce. Dýchne tu zde na vás neobyčejný „smetanovský“ genius loci, lze tu najít překvapivé souvislosti mezi českými a evropskými hudebními mistry, načerpat inspiraci k poznání míst spojených s hudební historií v blízkém okolí: Čechtic, Pravonína, Kondrace, Všebořic, Soutic, Louňovic, Křečovic, Kališť… Je to zároveň výzva a tip na exkurzi nebo projekt pro zručské školy. Pro první seznámení s dílem Bedřicha Smetany je to přímo ideální místo. A s hudbou Jana Dismase Zelenky jakbysmet. V pokynech pro vzdělávání na základních školách o jednom z nejoriginálnějších barokních skladatelů totiž nenalezneme vůbec nic. Ale to až v příštím roce. Posledním říjnovým dnem tady totiž návštěvnická sezóna končí.

Kromě muzea můžete ještě navštívit:
Pomník Jana Dismase Zelenky v místě jeho rodného domu v Louňovicích pod Blaníkem, dnes již zchátralý zámek v Pravoníně, kde byl hostem Richard Wagner, zámek v Souticích, kde trávila dovolenou Ema Destinnová, všebořickou myslivnu, rodiště Zdeňka Fibicha, Kaliště u Humpolce, rodiště Gustava Mahlera, nebo Křečovice s památníkem Josefa Suka.

Tip redakce ZN – skladby Bedřicha Smetany a Jana Dismase Zelenky
Po návštěvě muzea se určitě doma zaposlouchejte do raných klavírních skladeb Bedřicha Smetany – Lousiny nebo Jiřinkové polky či Zelenkovy skladby Serenata II Diamante. Je to dílo, které zkomponoval potají jako součást svatebního daru pro jeden významný šlechtický pár a které mělo vzbudit pozornost. Vstupní symfonia skladby se začala hrát bez jakéhokoliv ohlášení na svatební hostině a všechny přítomné prý svou efektní působivostí uchvátila. Najdete na *www.youtube.com*.

Kalendář kulturních a dalších akcí

2. 11. 2018	**40. noční pochod**, pořádá TJ Jiskra Zruč nad Sázavou, start: 17.00–18.00 hod., spolkový dům, cíl: do 21.00 hod. Na Pohoří. Trasa: 12 km, startovné: 20 Kč, více informací na: *http://turistika.jiskra-zruc.cz*.
3. 11. 2018	**Městská knihovna – sobotní provoz**: otevřeno od 9.00 do 11.30 hod.
3. 11. 2018	**Dýňování**, pořádá Klub panenky ČR ve spolupráci se spolkovým domem, RC Setkání a M. Vilimovskou, od 10.00 hod. – dýňové tvoření, dýňové dobroty, od 12.00 hod. – dýňový pochod, od 15.00 hod. taneční a hudební skupiny. Více informací viz leták.
6. 11. 2018	**Setkání v klubu**, pořádá Český svaz žen – spolkový dům, I. patro, klubovna svazu (každé úterý v měsíci).
7. 11. 2018	**Akademie třetího věk: První republika – vzestup a rozkvět mladého státu**, probíhající kurz.
7. 11. 2018	**Křeslo pro hosta: Pavel Maurer – náš přední znalec gastronomie**, pořádá město Zruč nad Sázavou – OKŠS – spolkový dům. Pořad moderuje PhDr. Josef Förster, Ph.D. Začátek od 18.00 hod., spolkový dům, II. patro, zasedací místnost. Vstupné: 50 Kč, vstupenky v předprodeji ve spolkovém domě a v infocentru. Více informací viz leták.
10.–11. 11. 2018	**Kurz šití mokasín**, pořádá město Zruč nad Sázavou – OKŠS – spolkový dům, II. patro, zasedací místnost, v sobotu od 10.00 do 20.00 hod. a v neděli od 9.00 do 16.00 hod., cena: 2 300 Kč. S sebou: fén, bavlněný hadr, savé noviny, pracovní oblečení. Přihlášky u p. Černé, tel.: 730 514 040, e-mail: *cerna@mesto-zruc.cz*. Více informací viz leták.
13. 11. 2018	**Tvoření pro radost – vánoční ozdoba „Andílci z drátu,“** pořádá Český svaz žen, od 14.30 hod., vstupné: 20 Kč, s sebou: kleštičky na tvarování drátu a stužku, spolkový dům, I. patro, klubovna svazu. Více informací viz plakát.
14. 11. 2018	**Kino – film Pohádky pro Emu**, pořádá město Zruč nad Sázavou – OKŠS – spolkový dům. Začátek od 18.30 hod., spolkový dům, II. patro, zasedací místnost. Vstupné: 50 Kč, člen filmového klubu: 30 Kč. Více informací viz plakát.
20. 11. 2018	**Setkání v klubu**, pořádá Český svaz žen – spolkový dům, I. patro, klubovna svazu (každé úterý v měsíci).
20. 11. 2018	**Adventní věnec na dveře nebo na stůl – tvoření**, pořádá město Zruč nad Sázavou – OKŠS, spolkový dům ve spolupráci s lektorkou Jarmilou Havlíčkovou, od 17.00 hod., II. patro, zasedací místnost. Přihlášky u p. Černé, tel.: 730 514 040, nebo na e-mailu: *cerna@mesto-zruc.cz*. Nutné přihlásit se předem!
24. 11. 2018	**Advent ve spolkovém domě**, pořádá Klub panenky ČR, vánoční tvoření, povídání, koledy, vánoční dárkový krámek, pořádá Klub panenky ČR, spolkový dům, II. patro, zasedací místnost, od 10.00 do 14.00 hod. Více informací viz plakát.
24. 11. 2018	**Tradiční adventní koncert Richarda Pachmana a hostů**, pořádá Klub panenky ČR, začátek od 17.00 hod., Hotel Zruč, malý sál. Od 15.00 do 17.00 hod. posezení v restauraci hotelu, prodej CD, knih a plakátů. Více informací viz leták.
24. 11.2018	**Kateřinská**, pořádá SRPŠ při ZŠ Na Pohoří, od 20.00 hod., hotel Zruč. K tanci a poslechu zahraje kapela Melodie. Rezervace vstupenek na tel.: 739 389 602. Vstupné: 160 Kč.
24. 11.2018	**Základy křesťanství**, pořádá ČCE Zruč nad Sázavou, od 17.00 hod., spolkový dům, II. patro, zasedací místnost.
27. 11.2018	**Setkání v klubu**, pořádá Český svaz žen – spolkový dům, I. patro, klubovna svazu (každé úterý v měsíci).
listopad 2018 až březen 2019	**Stromy republiky – výstava ve spolkovém domě**, pořádá Klub panenky ČR.
4.–10. 3. 2019	**Jarní příměstský tábor** ve Zruči nad Sázavou, po – pá 7.00 – 17.00 hod., cena: 1 600 Kč. Přihlášky do 20. prosince 2018 u p. Černé, tel.: 730 514 040, email: *cerna@mesto-zruc.cz*.

Infocentrum
Zámek 1, Zruč nad Sázavou, 285 22, Tel.: 327 531 329
e-mail: *infocentrum@mesto-zruc.cz, www.mesto-zruc.cz*
změna programu vyhrazena
aktuální přehled akcí naleznete vždy na *www.mesto-zruc.cz*

Slavíme sto let republiky

FOTA: L. ŘÍHOVÁ

No co vám budu povídat,

Ota Kmínek

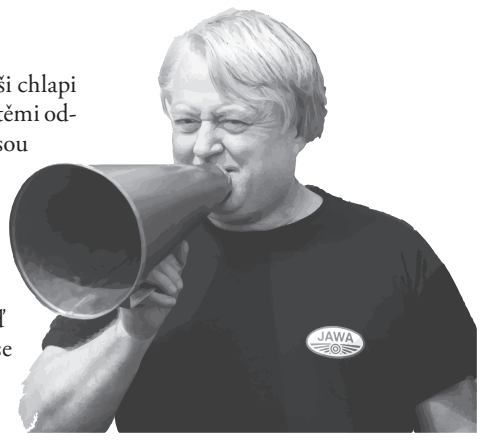

už tu máme to slavné výročí. Kulaté. Dokonce sté. Sto let od osamostatnění zemí českých, nebo chcete-li zemí Koruny české. Nikoli již v tradiční, feudální podobě. Jako republika. S parlamentní demokracií. A spojená s Horními Uhrami, pardon, se Slovenskem. A Podkarpatskou Rusí.

Masaryk a Štefánik. Dvě jména, skloňovaná svého času ve všech pádech a ve všech jazycích. Jména dodnes plná otazníků. Třeba: o čem si povídali Masaryk a Wilson na jejich historickém setkání mezi čtyřma očima, když zřejmě na základě tohoto rozhovoru Wilson v říjnu 1918 zcela změnil názor na rozbití Rakouska-Uherska? Nebo co se stalo doktoru Štefánikovi 4. května 1919? Řídil, nebo neřídil třímotorový bombardér Caproni?

No úvodem je toho dost. Tento příběh, který teď můžete, ale také nemusíte číst, je příběhem mých dvou dědů. Jednoho z Posázaví, z vísky tehdy zvané Zbisub, tedy dnes Zbizuby, a druhého ze Sudet, z vesničky Wernstadtel, dnes Verneřice. Děda Josef ze Zbizub byl úplně obyčejný synek z chudé rodiny, který se vyučil krejčím a na své vandrovní pouti došel do Vídně, kde se usadil a snad i poprvé oženil. Tam šil vše, co se tehdy šilo. Obleky, košile, sukně, halenky a blůzky a nejradši prý šněrovačky. Korzety. Ty odplavila, nejspíš k velké nelibosti dědy Josefa, až 20. léta. Ale mezitím padly v Sarajevu výstřely a vídeňský krejčík musel narukovat do vojsk ve jménu císaře pána Františka Josefa prvního. Od šicího stroje ke strojním puškám, jak se tenkrát říkalo kulometu. A šup s tebou na frontu! Ty si myslíš, že budeš jen dámám hladit korzety?

To druhý děda Karl aus Wernstadtel to měl úplně jiné. Nikdo již nezjistí, proč se narodil zrovna v této vesničce. Jisté ale je, že jeho otec, děda i praděda byli důstojníky habsburského vojska. Domovsky vždy patřili do Plzně. A stal se z něho vysoký rakousko-uherský důstojník. Tebe, Karl, si v té armádě podržíme!

A zase ty sarajevské výstřely. Josef šije ve Vídni, Karl v tu dobu velí v bosensko-hercegovském Brčku. Karl u vojáků zůstal, Josefovi v patnáctém dali do rukou mašinkvér. Přece jen už měl léta, bylo mu skoro 34! No jo, ale dědovi Karlovi skoro také! Mohli se vůbec potkat? Jeden děda ve štábu, druhý v bahně za strojní puškou. To jsou věci, co?

A za dva roky se jejich osudy rozdělí. Karl – velení c. k. armády, Josef – dezertér do Ruska. A tak se stalo, že se překulily další dva roky a vznikla Československá republika. Čechy, Slovensko, Podkarpatská Rus. Karl se přihlásil k národnosti české, nabídl své celoživotní vojenské znalosti vznikající Československé armádě a byl – odmítnut! Jo, holoubku, sloužil jsi císaři pánu do roztrhání těla, tak teď mazej domů. Tady tě nečeká ani trafika. Ale dostaneš nepatrné výslužné a práce tě převychová. Co si děda Karl počal? No děsně ho to naštvalo. On – Čech – a voják tělem i duší, no zkrátím to. Doba byla divná, překulila se tři desetiletí a děda Karl byl odsunutý. Do Vídně. Už je vám jasné, co se stalo? Ale to již je jiný příběh.

Co v tu dobu asi dělá děda Josef ze Zbizub? Od šestnáctého roku se hlásí k českým legiím, které vznikají v Rusku. Zprávy, zda byl nasazen k boji proti druhému dědovi, nemám, ale je to velmi pravděpodobné.

A je tu rok sedmnáctý. Převrat v Rusku, Masaryk a Štefánik se snaží naše legionáře dostat pryč z této země. Ale tak, aby cestou ochránili jedinou mimoevropskou cestu do Moskvy, Transsibiřskou magistrálu. Nastává předlouhá cesta do Vladivostoku. Na loď do Evropy. Všichni se těší domů, cesta po železnici je však ohrožována rudými bandami, které přepadají konvoje na magistrále a naše legionáře neustále zatahují do bojů. Snaží se zatahovat. Ale tito naši chlapi na magistrále již dávno nejsou těmi odvedenci ze šestnáctého roku! Jsou to zruční a stateční vojáci, kteří si s polovojenskými bolševickými jednotkami někdy lehce, někdy méně lehce poradí. Cesta do nové vlasti je dlouhá.

Děda Josef nasedá na loď až ve dvacátém roce a plaví se do Francie. Tam je demobilizován. Totálně rozvrácenou Evropou pak pěšky putuje do Čech, tedy vlastně už do Československa. Do Zbizub. A doma? Jo tady, kamaráde, už nemáš co dělat! Víš co? Sestra se ti vdala do blízkých Rataj nad Sázavou, zkus to tam! A děda Josef to zkusil. Krejčí je přece potřeba všude! Navíc sestra je v Ratajích vdaná za panského kočího a má strašně moc dětí. Mezi nimi i krásnou Marii s copem do pasu. Mladou, něco kolem pětadvaceti. A skoro dvoumetrový Josef umí tak krásně vyprávět! No za chvilku již Mařku, jak se babičce říkalo, učí šít a společně čekají na dispens od papeže. Proč asi? Ten zakrátko dostávají, dost to spěchalo. Ale to už je jiná kapitola.

Tak i těmito příběhy začala v osmnáctém roce republika. Stejně, jako v úvahách v prvním odstavci, se již od vzniku Československa se polemizuje o tom, zda rozbití Rakousko-Uherska bylo správné. Co by bylo, kdyby bylo… Tedy kdyby třeba po výstřelech v Sarajevu císařpán abdikoval. A na trůn nastoupil pokrokový Karel I. Již ve čtrnáctém. Ano, ten císař, který prosazoval jakousi formu federace ve střední Evropě… Samozřejmě s akceptováním českých zemí. Plané úvahy! Nic z toho se nestalo. Stalo se jen výše uvedené. Příběh mých dvou dědečků. Já poznal jen jednoho, toho legionáře ze Zbizub, potažmo z Rataj. To je pravda. V povídání jsem vynechal pár pikantních historek. Protože žije poslední přímý příbuzný mého skvělého dědy, jeho syn. Třeba vám je napíšu na příštího Apríla.

A pozdrav do Zbizub i Verneřic!

No co vám budu povídat!

Jak se státi spisovatelem?

Šárka Kohoutová

Devatenáctého září spolkový dům opět pořádal tradiční Křeslo pro hosta. Kdo byl hostem tentokrát? Významný a snad nejslavnější současný český spisovatel, prozaik a fejetonista, pan Michal Viewegh. Že se beseda s tímto významným českým autorem koná, mi nebylo neznámým faktem. Ovšem ač mám spolkový dům téměř „za barákem," nějak mne ani nenapadla myšlenka, že bych ji navštívila.

Leč kulturychtivá kolegyně se zmínila: „Hm, dneska je tu ten Viewegh… Já bych šla, ale nikdo nechce jít se mnou…" A to nemusela říkat dvakrát, hned jsem se „chytla." „Jé, já bych docela šla!" „Tak prima, půjdeme spolu!" zajásaly jsme obě.

Já sice na poslední chvíli, bez lístku, kolegyně mne uklidňovala, že nebude takový nával. Leč přijíždíme na parkoviště a to je plné. Vcházíme dovnitř a zasedací místnost je kromě dvou míst zcela „vyprodaná." Ale, jako na potvoru jsou volná místa hned v první a druhé řadě. „Tak máme štěstí! Tak si to hezky užij!" Láskyplně mne kolegyně usazuje do první řady a sama si sedá za mne.

Ale to už je tu hlavní aktér besedy i s jejím moderátorem a celá akce může začít. A tak se my, jako pozorní diváci a posluchači, dozvídáme, jaké to je být spisovatelem, a to na slovo vzatým, jaký je život v Sázavě, o pedagogických zkušenostech spisovatele, ale i o zdravotním problému, prasklé aortě, a o tom, jak se s problémem spisovatel popral.

A nebyla by to beseda se spisovatelem, aby nedošlo na popis postupu při psaní, jak píše, kde píše, kde sbírá náměty atd. atd. A já, sedící v první řadě, neodtrhuji zrak od přednášejícího a jen pokyvuji a notuji si. Otočím se na kolegyni v druhé řadě: „To je přesně ono!" A jsem „na vrcholu blaha," když se dozvídám, jak se Michal Viewegh potýká se psaním, jak píše a co tomu předchází, jak řadí myšlenky a potřebuje s nimi být sám. „To jsem přesně já…" říkám si a z besedy odcházím nadšená, plná dojmů a zážitků a najednou. „Román mám chuť psát, svoje paměti a přání, co se může stát každé ráno za svítání, o všem nádherném, co se řítí v zapomnění, jak se dny a týdny rychle život mění…" Děkuji za setkání. Děkuji za zážitek. Děkuji za náhodu!

„Přijďte se podívat a sami uvidíte, že právě naše školka je pro vaše dítě ta nejlepší."

Rozhovor s ředitelkou MŠ Malostranská Hanou Sochůrkovou

Iva Stará

Hana Sochůrková je od srpna letošního roku novou ředitelkou MŠ Malostranská. Celý dosavadní život se věnovala dětem jako učitelka, vychovatelka nebo asistentka pedagoga v základní škole nebo základní škole speciální. Jejím životním snem bylo učit v mateřské školce a rozvíjet malou dětskou dušičku. Proto se rozhodla přihlásit do konkurzu na ředitelku mateřské školy a své sny si díky tomu splnit. Je na začátku dlouhé cesty, která nebude jednoduchá. Má ale velkou chuť a jde do toho naplno, přes všechny překážky, které musela překonat.

Co přispělo k tomu, že jste se rozhodla stát ředitelkou mateřské školy?

Být paní učitelkou v mateřské školce bylo od malička moje velké přání, proto jsem vystudovala střední pedagogickou školu. Nejprve jsem dostala příležitost pracovat s handicapovanými dětmi – ať už v pozici vychovatelky, později učitelky. Poté jsem vychovávala a vzdělávala děti na zručské základní škole. Do mateřské školy mě to ale čím dál více táhlo, a proto jsem přijala nabídku asistentky pedagoga v MŠ Malostranská. Tady jsem si uvědomila, že práce s malými dětmi mě naplňuje a chci se jí nadále věnovat. Přihlásit se do konkurzu na ředitelku této školky jsem vzala jako výzvu, neboť jsem si uvědomila, že je na čase zužitkovat svou dosavadní pedagogickou praxi a získané zkušenosti.

Jaká je role učitelky mateřské školy v životě dítěte?

Paní učitelka je pro každého malého „nováčka" takovou náhradní maminkou. Dítě se u ní musí cítit v bezpečí, musí k ní mít naprostou důvěru a pociťovat její lásku. Neboť prvopočátek vzdělávání dítěte ovlivní jeho další vztah ke škole, k autoritám i k životu jako takovému. Krásně to vystihuje titul knihy Roberta Fulghuma – „Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce".

Jak podle Vás vypadá ideální mateřská škola?

Správná mateřská škola je místo, kam se dítě každý den těší, je zde spokojené, dostává se mu zde dostatek podnětů a možností k vlastnímu poznávání, získávání zkušeností i vědomostí. Pro rodiče je to místo, kde je jeho dítě spokojené, má tady kamarády a může se dostatečně seberealizovat. Zaměstnanci ideální mateřské školky chodí do práce rádi a jeden druhého

FOTO: J. BOUMA

respektují. V neposlední řadě musím zmínit město a veřejnost. Pro ně by měla být takováto mateřská školka místem, které o sobě dává vědět jen v tom nejlepším slova smyslu a je schopné nabídnout zajímavé aktivity.

Jaké chystáte změny a jaké máte plány do budoucna?

Nadále se budu snažit vytvářet ve školce takové prostředí, ve kterém budou děti šťastné a zaměstnanci spokojeni. Budu usilovat o vytvoření otevřené školky, kdy rodiče se mohou přijít kdykoliv podívat na činnosti svých dětí. Chtěla bych v co nejvyšší míře zapojit rodiče do aktivit i programu školy, pořádat společné akce. Pro rodiče a širší veřejnost bych ráda uspořádala přednášky a besedy s odborníky, jakými jsou dětský psycholog, speciální pedagog či dětská lékařka. Tím by se školka mohla prezentovat jako odborné zázemí, kam se mohou rodiče v případě potřeby obrátit pro radu nebo pomoc. Jedním z dalších mých plánů je obnovit kurz plavání.

Připravujete nějaké zajímavé projekty?

V současné době se připravuje projekt spolupráce všech škol ve městě zaměřený na zvýšení kvality vzdělávání v oblasti rovných příležitostí. Dále doufám, že se souhlasem a přispěním města se mi podaří získat finance na přestavbu přilehlého domku. Tím by se vytvořilo centrum pro setkávání rodičů, dětí a veřejnosti při společně pořádaných akcích. Mým velkým přáním je vytvořit keramickou dílnu, ve které by děti rozvíjely svoji zručnost a tvořivost a zároveň rodiče příjemně trávili společný čas.

Jak vtáhnout rodiče do spolupráce?

Jsem přesvědčená, že jakmile rodiče uvidí své děti šťastné a spokojené, rádi se zapojí do společných akcí a běžného života školky.

Co byste řekla rodičům, aby si vybrali zrovna Vaši školku?

Řekla bych: „Přijďte se podívat a sami uvidíte, že právě naše školka je pro vaše dítě ta nejlepší."

Co vám udělalo v poslední době ve Vaší práci radost?

Velkou radost jsem měla ze společného tvoření. Aktivně se do něj zapojila většina rodičů a během setkání vládla velice přátelská a uvolněná atmosféra. A nemohu nezmínit každodenní radost z našich nejmenších dětiček, které nejen že už ráno nepláčou, ale na své kamarády se nadšeně a s úsměvem těší.

Jakým způsobem trávíte volný čas?

Většinou svého volného času věnuji rodině a společným procházkám se psem. Ráda jezdím na kole, na bruslích, v zimě lyžuji. Avšak největším odpočinkem je pro mě hezká knížka nebo příjemná hudba.

Revoluční kvintet – František Soukup a „Muži 28. října“

Vladimír Radil

Na pondělí 28. října 1918 předpovídali meteorologové pražského Klementina zvýšenou koncentraci slunečního svitu. Všichni očekávali pěkný podzimní den. A vskutku, sluníčko od samého rána dokazovalo, že se jen tak nevzdá. Zima sice bude po všem brzo natahovat svoje studené pracky a možná někdy ve chvilkovém rozmaru nakreslí na okenní tabulku ledovou kompozici. Dnes tomu nic nenasvědčovalo.

Světová válka trvala už moc dlouho a František Soukup, prominentní pražský advokát, redaktor sociálně demokratického tisku, seděl u snídaně. Hlasitě usrkával černou kávu zředěnou troškou mléka a četl noviny. Když tahle mizerie nepřestane, tak nebude ani kafe a možná ani to mléko. Zlatý skřipec posunul nahoru ke kořeni nosu. První stranu Práva lidu přejížděl zleva doprava krátkozrakýma očima.

Články hlavního zpravodajství všech pražských deníků si byly podobné jak jednovaječná dvojčata. Psalo se buď: „Vojska zastavila postup na předem připravených pozicích,“ anebo „Naši vojáci mají vynikající morálku a statečně bojují s barbarským nepřítelem, který se ničehož neštítí“.

Vtom zazvonil telefon. František Soukup vstal a utáhl si střapaté bambule u županu.

„No, Rašín,“ v sluchátku to zapraskalo, „dneska to musí rupnout, přijeď ke Švehlovi.“

Byl to hlas zvyklý komandovat a každou repliku hned zkraje utnout. Soukup, obávaný táborový řečník, který se rád vyjadřoval v superlativech, například: „Žádné pohádky z tisíce a jedné noci nevystihnou atmosféru dnešního prvomájového dne,“ jenom zabručel: „Hned jsem tam.“

Po pražské dlažbě zvonily podkovy drožkářského koníka. Děvčátka, co měla sedět v lavicích obecné školy, prodávala ředkvičky ožralům. Město žilo svoji podřímlou každodenností. Předseda agrárníků Antonín Švehla bydlel na Havlíčkově náměstí, v lepší, dá se říci že skoro rezidenční části pražského Žižkova. Husitská ulice se tady láme na ulici Prokopovou. Na rohu stál žebrák, vlastně válečný invalida. Opíral se o berle, z hadrových madel doslova kapala špína. Voják měl na sobě roztřískanou šedivou uniformu.

Klid, mír a pondělní ráno bylo to tam. Soukup si povzdechl: „Taková hrůza je úplně všude.“ Žena viděla na trhu profesora z Minervy, jak vyměnil kompletní vydání Ottova slovníku za dva košíky brambor. „Tahle válka nám všechno vezme, i ty hubené holky s ředkvičkama, vypadají jak fleky na špatně smazané tabuli.“

Rašín byl u Švehlů dříve než Soukup. Ještě měl přijít Jiří Stříbrný.

„Volal mi Tusar. Má zaručené zprávy, že vláda dnes přijme Wilsonovy podmínky.“ Rašín nepočkal, až služebná odnese Soukupovi kabát. Bylo třeba jednat. Revoluce taky nepočká a převzetí moci se musí provést co nejrychleji. Své dějinné úlohy převzali Švehlovi hosté bez reptání. František Soukup měl jet do Obilního úřadu a zajistit zásobování.

Rakousko mlelo z posledního a generální štáb sídlící v Badenu u Vídně už od srpna připravoval demobilizaci. Na trůnu seděl pobledlý císař Karel. Nevypadal zdravě a zlí jazykové tvrdili, že moc pije. Resort ministerstva zahraničí řídil maďarský hrabě Gyula Andrássy. Jeho otec před lety společně s nebožtíkem Františkem Josefem rozdělili Rakousko na Předlitavsko a Zalitavsko. Nutno říci že k obecné nespokojenosti všech. Hrdina roku 1848 Lajos Kossuth označil hraběcí rodinu Andrássy za kolaboranty a z milánského exilu se do Uher už nikdy nevrátil. Snil o republice Rakousko-Uhersko-Česko. Takový projekt by dokonale podtrhl vratké nohy dualistickému Golemovi starého Andrássyho.

Ráno 27. října podnikly italské jednotky na řece Piavě další ze stovek nesmyslných a zcela beznadějných útoků. Vojáci se v kulometné palbě hnali dopředu, aby se pak všichni, jako pokaždé, utopili v dravé horské řece. Přímý účastník tamějších bojů Ernest Hemingway o tom napsal: „Bylo to jak na jatkách v Chicagu, akorát, že maso nikdo neprodával u řezníka.“

27. října to však dopadlo jinak. Rakušané se dali na útěk, který velmi rychle přerostl v paniku. Vyděšené armádní velení bombardovalo telefonáty vídeňskou vládu a Gyula Andrássy požádal rakouského velvyslance ve Švédsku o zprostředkování jednání o příměří. Druhý den, sotva se rozednilo, objevily se ve velkých výlohách pražských deníků Národní listy a České slovo obrovské cedule a z nich svítily do ulic červené nápisy „Příměří.“

Soukup vyrazil do Obilního úřadu, tentokrát jel automobilem. Teď tvoříme dějiny. Kdo by to byl řekl, když mě viděl pást husy ve Lhotě. Hluboko z podvědomí vytrysklá vzpomínka ho rozveselila. Slunko už začalo svítit naplno.

František Soukup pocházel opravdu ze Lhoty, přesněji řečeno ze Lhoty Kamenné u Čestína. Jeho otec bojoval ve válce s Prusy a u Hradce Králové byl těžce raněn. Po dlouhé rekonvalescenci jej z armády propustili a sehnal už jen podřadné místo kočího u čestínského fořta.

U Hradce bojovalo v pruské uniformě i naprosté oficírské ucho, sotva osmnáctiletý Paul von Hindenburg. Dotáhl to však mnohem dále než kaprál Soukup. Stal se polním maršálem, konstruktérem německého vítězství nad Rusy u Tannenbergu. Ve větších městech Německa a Rakouska stály za první světové války dřevěné sochy Wehrmanna. Představovaly maršála Hindenburga. Každý si mohl za drobný peníz zatlouci do masivu hřebík a tak trošku financovat budoucí vítězství. V Brně právě u této sochy vyhlásili 28. října 1918 samostatný stát. Stařičkého maršála zvolili hodně frustrovaní a asi i trošičku pomstychtiví Němci prezidentem Výmarské republiky. Úřad vykonával osm let, v lednu roku 1933 jmenoval Hitlera říšským kancléřem.

V Kamenné Lhotě prožil malý František chudé dětství. Obecní školu vychodil ve Zbraslavicích. Díky velkým obětem rodiny se mu povedlo maturovat na čáslavském gymnáziu. Mladší sourozenci neměli před sebou žádnou perspektivu. Čekala na ně jen nekonečná dřina a šetření. Boj o holé živobytí. Otec zemřel a paní Soukupová se s dětmi přestěhovala do Prahy. František začal studovat práva na Karlově univerzitě.

Otevřel se mu nový svět. Nebyly to žádné ztracené iluze, jak o Praze psal kdejaký novelista, ale jakási líheň příležitostí, kterou mu jiné město království nabídnout nemohlo. Hned zkraje se angažoval ve studentských spolcích AČS (akademický čtenářský spolek) a Slavia. Navázal přátelství s budoucími Omladináři. Měl literární ambice. Později roku 1895 podepsal s F. X. Šaldou Manifest české moderny.

V dlouhých lavicích posluchárem Karlo-Ferdinandovy univerzity se František zase tak dlouho neohřál. Přátelství s omladinářskými intelektuály a vlastní politicko-propagační činnost pro něj měly mít fatální následky. Dostal se do hledáčku c. a k. policie.

20. prosince 1891 přednášel mladým dělníkům v Senci u Rakovníka. Mrzlo, až praštělo. V zakouřeném a málo osvětleném sále hostince tu a tam vykukovala hlavička dělníka rakovnických mydláren.

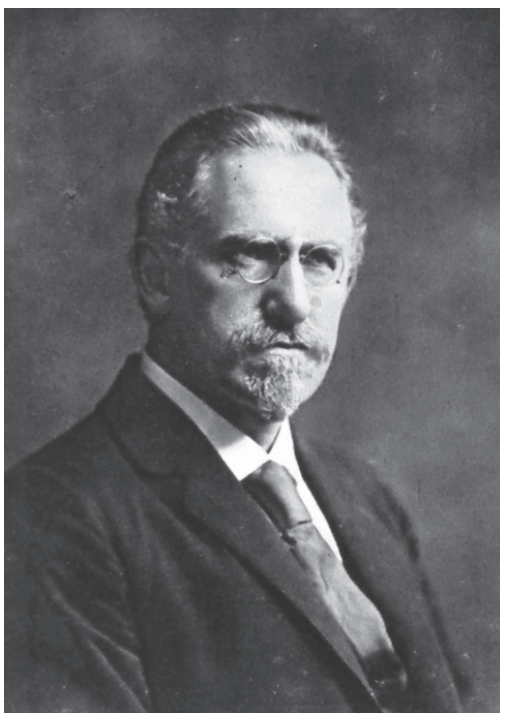

Soukup vykřikl: „Ježíš Kristus byl první sociální demokrat“. Tato rozpustilá provokace zvedla lidi ze židlí a řečník sklidil první standing ovation v životě. Dopustil se však urážky náboženství. Porušil hned několik paragrafů trestního zákona a na konci letního semestru mu to pánové nahoře spočítali.

Profesor Antonín Frič, rektor Karlovy univerzity, si juristu zavolal k sobě do kanceláře. Bylo zkouškové období. Posluchárny zely prázdnotou. Venku před školou i vevnitř na chodbách se skoro nedalo dýchat. Unavené listy kaštanů na nábřeží Františka Josefa svěsily svoje zubaté čepele. Vedro vládlo nad Prahou.

„Co mi ten starý paprika může chtít? Hic je jak ve výhni lešetínského kováře.“ Soukup se obrátil na spolužáka Antonína Hajna. Ten jen trošku pokrčil rameny.

Rektor položil mladému Soukupovi pouze jednu otázku: „Je pravda, pane kolego, že jste na přednášce v Senci našeho Pána Ježíše Krista za socialistu označil?“ Vyžadoval z hlediska kybernetiky jednobitovou opověď ANO, či NE. Soukup odpověděl po pravdě ANO a Antonín Frič se s ním velmi rezervovaně rozloučil.

Zhruba za týden přinesl listonoš Soukupovi psaní. Rozhodnutím akademického senátu byl vyloučen z Karlovy univerzity. „Těžko je bezrohému s rohatým se bůsti“ (bodat). Přeložil starý latinský citát do archaické češtiny.

Veliké, jakoby vodou nacucané oči c. a k. poštovního doručovatele se podívaly na studenta, nažloutlé kníry ještě více splihly k zemi. Soukup zmačkal papír, hodil jej do koše a vydal se studovat do štýrského Grazu.

Ve stejné době tu a tam učil na Karlově univerzitě poslanec Tomáš G. Masaryk. Přišel na počeštělé vysoké učení jako národnostně vlažný soukromý docent. Přestěhoval se do vily v pozdější Makarenkově ulici Královských Vinohrad a od té doby dělal vše, aby na sebe upozornil. Mezi studenty získal brzo pověst autoritativního a náladového suchara. V kapse nosil někdy revolver a řídil se heslem: „Ať mi nadávají, ať mě bijí. Jen když se o mně ví.“ Založil moderní vědecký časopis Atheneum. Přestoupil k evangelické církvi. Stalo se tak jen pár let po tom, co skutečný evangelík Palacký napsal, že on, potomek pobělohorských poražených, nebude rozněcovat žádné náboženské vášně. Masaryk hledal v Chelčického rukopisech podstatu české národní povahy. Palacký otevíral zasypané cesty k husitství a nikdy ho nenapadlo přečíst si jediný Husův traktát. V polovině 90. let napsal profesor Masaryk knihu Česká otázka, která by se klidně mohla jmenovat Moji předchůdci v dějinách. Ještě před válkou si rozhněval stařičkého mocnáře.

Proč?

Zcela rozbil koncept obžaloby v procesu se srbskými nacionalisty v Záhřebu. Při audienci poslanců říšské rady mu císař odmítl podat ruku.

Na podzim 1914 se Masaryk nevrátil ze studijní cesty do Itálie. Později ve Švýcarsku, v Londýně a v Paříži začal houževnatě pracovat na projektu samostatného československého státu. Byla to jen chiméra. Získal pro ni však veledůležité vyznavače. Do emigrace za ním přijel jeho bývalý žák Beneš a v Paříži se k nim připojil astronom Milan Rastislav Štefánik, tehdy již naturalizovaný Francouz. Jeho úloha v odboji byla nezastupitelná. Dovedl otevřít ty správné dveře do politicky zaměřených pařížských salonů.

Masaryk a jeho hrstka byli dlouho úplní outsideři. Starý pán si oblíbil jízdu na koni a Štefánika povýšili na francouzského generála. Beneš napsal do deníku: „Být připraven, toť vše.“ Všichni tři věděli, že Dohoda je silnější. V opotřebovávací válce se vítězství skutečně začalo neznatelně přiklánět na stranu Francie, Velké Británie, Itálie a od dubna roku 1917 i USA. Chiméra nezávislosti se stávala více a více realitou. Vznikl zkrátka nový stát. Hranice se narýsovaly na psacím stole. Střední Evropa se zbalkanizovala. Nadšeně vítané Československo se brzo proměnilo v Rakousko-Uhersko v malém měřítku. Vládlo se z Prahy a ne z Vídně a nikdy se nenašlo nic, co by nahnalo všechny národy republiky pod graficky velmi originální červeno-modro-bílý prapor.

Masarykovi marxismus jakožto filozofický směr příliš nevoněl. František Soukup byl zcela jinde. Po omladinářské epizodě zakotvil napevno v řadách Československé sociální demokracie. Vedení tehdy už hlásalo revizionistické sbratření továrních dělníků místo revolučního sbratření proletariátu. Za dělnickou stranu kandidoval František Soukup do zemského sněmu ve volebním okrsku Ledeč – Dolní Kralovice. Na mítincích v posázavských vesnicích zdůrazňoval sepětí s krajem a lidmi práce. Prohlašoval: „I mě matka, jako vás, pro obveselení přivedla na svět pod slaměnou střechu. Práce se nebojím, můj bratr je fabrický dělník.“ Neuspěl a dlouho se s debaklem nemohl srovnat.

Proč?

Poslanecké křeslo získal velkostatkář z Vraždových Lhotic – dnes součást nových Dolních Kralovic, agrárník Josef Prášek.

Soukupův přítel Bohumír Šmeral prosazoval austromarxismus a vydrželo mu to po celou světovou válku. Idea to byla prostá. Spolupráce sociálních demokratů ve státě bez ohledu na národnost. Celek monarchie neměl být rozkouskován, ale reformován. Šmeral později skončil na krajní levici a k stáru jako unavený obrovitý tuleň navlečený do bílé rubášky podřimoval na kraji předsednického stolu moskevské Kominterny.

František Soukup ze zajetí austromarxistické doktriny včas utekl. Vyměnil sociálně demokratický stetson – širák za českou nacionalistickou poděbradku a stal se členem Národního výboru. Společně s Aloisem Rašínem, Jiřím Stříbrným, Antonínem Švehlou a slovenským lékařem Vavro Šrobárem převzali v Praze moc do svých rukou. Do učebnic dějepisu vstoupili jako „Muži 28. října.“

Převrat v české metropoli proběhl hladce. Rakouští důstojníci sympatizující s Národním výborem paralyzovali pražskou posádku. Velkou úlohu sehrál dnes zapomenutý kapitán Jaroslav Rošický. Trošku známější byl jeho syn Evžen, komunistický novinář a sportovec. Otec a syn se lidsky i názorově rozešli. Jejich osud se však naplnil navlas stejným způsobem. Byli popraveni za heydrichiády v roce 1942.

Muži 28. října převzali všechny důležité úřady do svých rukou. Velitel pražského vojenského okruhu generál Paul von Kestřánek rezignoval a odstěhoval se do nového Rakouska. Pětici mužů října doplňovala titěrná postavička v dlouhém koženém kabátě. Byl to Josef Scheiner, náčelník Sokola.

Najednou se to vše nečekaně zadrhlo.

Co se stalo?

Velitel vojenského okruhu v Litoměřicích generál Josef Poleschensky odmítl předat moc do rukou Národního výboru. Vynadal všem do zrádců a dohodl se s místním německým starostou. Čeští a moravští Němci začali nečekaně budovat svůj vlastní stát. Během chvilky vznikly podél hranic čtyři německé národní domoviny Deutschböhmen, Südetenland, Deutsche Südmähren a Böhmerwaldgau. Liberec se stal hlavním městem a předseda vlády, rodák z Hradce Králové s těžko vyslovitelným anglickým příjmením Rudolf Lodgeman von Auen získal skoro až diktátorské pravomoci. Mládež se hrnula do vojenských jednotek zvaných Volkswehr. Připravovala se válka Čechů s Němci. Nakonec k ní došlo. Pohraničí muselo být dobyto vojensky. Bojovalo se v mnoha městech. Jen v mosteckém hnědouhelném revíru zahynuly desítky sudetských Němců.

Za dvacet let výrostkové z Volkswehru stačili dospět a na počátku října 1938 klečeli s celými svými rodinami podél silnic a modlili se k německým náklaďákům a vozatajstvu jako ke spasitelům. Soužití obou národů skončilo katastrofou.

Je zbytečné předbíhat a strašit dopředu čtenáře městského zpravodaje. Ještě to vypadalo dobře.

19. prosince 1918 se česká vlast dočkala. Masaryk konečně dorazil. Na nádraží v Dolním Dvořišti stála delegace. Byl v ní Masarykův syn Jan a Isidor Zahradník, bratr zručského kaplana a spisovatele Bohumila Zahradníka-Brodského.

Vlak přijel od Lince. Brzdy zaskřípaly, že nebylo slyšet místní kutálku, a perón se potopil do bílého kouře. Dveře jednoho z vagónů se mlaskavě odlepily, vykoukla velikánská chlupatá beranice a za okamžik stál na nástupišti muž v slavnostní uniformě Čerkesů, kavkazských horalů. Byl to Masarykův pobočník major Jaromír Špaček. Všichni byli zaskočeni, s operetním úvodem nikdo nepočítal. Masaryk vystoupil jako druhý. Měl na sobě dlouhý kožich. Je na svůj věk v dobré kondici. V posledním roce války toho hodně nacestoval. V Moskvě zažil bolševický převrat, nejdelší tratí světa se dostal do Vladivostoku a odtud přes japonskou Jokohamu připlul do USA.

V Českých Budějovicích davy divoce řvou: „Ať žije Anglie!“ plukovník Cunningham, člen prezidentova doprovodu, se zeptal: „Proč to ti lidé křičí? Já jsem Skot, je tady ještě jeden Ir a Angličan žádný.“ V Táboře uvedli všechno do pořádku. Vycvičený lid už pěkně do rytmu skandoval: „Ať žije Velká Británie!“

Ve městě slavných husitských tradic začal padat sníh. Veliká vločka se přilepila Masarykovi na brýle. Potřásl rukou členům uvítacího výboru, propadl se do měkkého křesla v prezidentském kupé. Mašina zahoukala a vlak vyrazil na sever, do Prahy. První republika mohla začít žít.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Město Zruč nad Sázavou a OKŠS – spolkový dům ve spolupráci s Evropskou unií pořádají

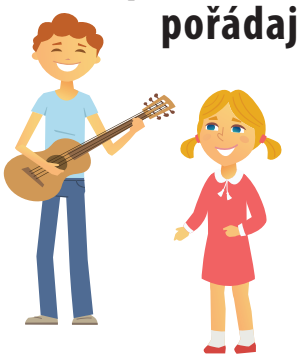

4.–10. března 2019

JARNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

přihlášky do 20. 12. 2018

přihlášky a informace:
Marcela Černá
cerna@mesto-zruc.cz
730 514 040

DĚTSKÁ SKUPINA KORUNKA

Maminky, tatínkové,

máte dítě ve věku 2-3 roky a nedostalo se Vám do školky? Potřebujete si během dne zařídit úřady, lékaře nebo dokonce nastoupit dříve do zaměstnání? Řešíte, kam s dětmi o prázdninách?

MÁME PRO VÁS JEDNODUCHÉ ŘEŠENÍ!

Dětská skupina Korunka ve Zruči nad Sázavou nabízí celodenní kvalitní program pro děti ve věku 1 – 6 let, spoustu kroužků, cvičení, zábavy, říkanek, pohádek a písniček. Postarají se o ně zkušené dětské sestry a chůvy, které je naučí hygienickým návykům, šetrně je připraví na režim státní školky a individuálně rozvinou jejich kreativitu. Starší děti se mohou seznámit s angličtinou pro malé hlavičky.

Otevřeno máme pondělí - pátek od 6:45 hod. do 17.30 hod.
Provoz dětské skupina Korunka je celoroční, tj. i o podzimních, zimních, jarních i letních prázdninách.

Kapacita dětské skupiny je 12 dětí
Příjímáme děti v průběhu celého roku, do naplnění kapacity.

Chcete-li se přijít podívat, navštivte naši pravidelnou **HERNU pro veřejnost,** vždy ve středu od 15:15 do 17:30 hod.

Provozovatel: Centrin CZ s.r.o.

Těší se na Vás kolektiv DS Korunka

Náměstí Míru 597 – vchod z Poštovní ulice
Zruč nad Sázavou
tel..: 776 549 505
skolkazruc@centrin.cz
web: **zrucnadsazavou.onlineskolky.cz**

Starnet
Internet pro každého
INTERNET
až 100 Mbit/s bez limitů a FUP
za 250 Kč měsíčně vč. DPH
MÍSTNÍ SERVISNÍ TÝM
www.starnet.cz 800 555 025

POJĎTE ZA LEPŠÍ PRACÍ
až 45.000 Kč měsíčně
» profesionální zaškolení
» flexibilní pracovní doba
HLEDÁME NOVÉ KOLEGY NA POZICI:
TECHNIK PRO INSTALACE INTERNETOVÝCH PŘÍPOJEK
www.starnet.cz/kariera
kariera@starnet.cz

Vážení diváci, rodiče, přátelé a kamarádi, školní družina si Vás dovoluje pozvat na zahájení vysílání nové televizní zábavné a pestrobarevné stanice

TELEVIZE DRUŽINOVA

Vysílání bude zahájeno ve sportovní hale ve čtvrtek
29.listopadu 2018 v 15.00
Vchod do haly přes školní družinu. Dálkové TV ovladače s sebou!

ZŠ

Ing. Petr Bourek: „Ve škole jsem našel vstřícný kolektiv.“

Blanka Olišarová

Dva měsíce prázdnin utekly jako voda a se začátkem září na žáky opět čekaly školní lavice. A také několik nových tváří, které rozšířily řady pedagogického sboru na Základní škole Zruč nad Sázavou. Noví páni učitelé a paní učitelky se mezitím seznámili se svými žáky, se kterými se budou po další měsíce potkávat při každodenní výuce. V rámci Zručských novin vám, našim čtenářům, tyto nové pedagogy představíme.

Dalším z nováčků v pedagogickém sboru je Ing. Petr Bourek, učitel angličtiny na I. i II. stupni. Na naši základní školu přešel po zkušenostech s výukou ve škole v Praze a nyní intenzivně pracuje na rozvoji dovedností a znalostí našich dětí v rámci cizího jazyka. Sám velice příznivě hodnotí např. fakt, že s dětmi na základní škole pracuje kromě učitelů i rodilá mluvčí, a zároveň ho potěšila dobrá atmosféra, která panuje mezi kolegy. Na co ve svých hodinách klade důraz a jak prozatím hodnotí své působení ve Zruči?

Jaké máte po prvních měsících dojmy z výuky na nové škole? Bylo to náročné, veselé, inspirativní?

Samozřejmě všechno dohromady. Začátky bývají náročné a to platí i v mém případě. Není pro mě jednoduché zvykat si na nové prostředí. Naštěstí jsem zde našel vstřícný kolektiv a celkově vnímám dobrou atmosféru na škole.

Je místo na základní škole Vaším prvním učitelským počinem? Na jakých školách jste již působil, příp. máte za sebou zkušenost se zahraničním dlouhodobějším pobytem v prostředí, kde jste byl angličtinu nucen používat při každodenních všedních činnostech?

Do Zruče jsem přešel ze základní školy na Praze 8. Shodou okolností byla také sportovně zaměřená. Kromě krátkodobých pobytů ve Velké Británii jsem při škole pracoval přes léto v USA a a vzhledem k tomu, že jsem tam byl sám, tak jsem byl nucen angličtinu používat velmi často a intenzivně.

Toužil jste být vždy učitelem? Jaké výhody i nevýhody na základě praxe v tomto povolání vidíte?

Když jsem byl na základní škole, tak mě to nenapadlo ani ve snu, že budu učitelem. Učitelství v sobě zahrnuje mnoho činností, které mě naplňují. Někdy je učení hezké a někdy hrozně těžké. Je třeba to zažít, ty obtíže učení často pochopí jenom ten, kdo to sám zažil.

Co podle Vaší zkušenosti nejvíce ovlivňuje atmosféru ve třídě během vyučování a vyučovací proces sám?

Myslím, že velkou část vlivu má učitel, a snad ještě větší žáci. Za ta léta učení největší důraz kladu na jasnou komunikaci. Ptát se a pozorně naslouchat tak, aby učitel i žák měl co nejvíce jasno. Pokud navíc učitel zvládne přidat i špetku humoru k uvolnění atmosféry, tak jen dobře.

FOTO: K. ŠRACHTA

Jak vzpomínáte na dobu svého studia?

Nejhezčí vzpomínky mám na dobu, kdy jsem si dělal aprobaci na angličtinu. Byla to doba, kdy jsem konečně studoval něco, co mě bavilo, a viděl jsem v tom smysl. Měl jsem skvělý kolektiv spolužáků a naši profesoři k nám přistupovali již jako k budoucím kolegům.

Působíte na naší základní škole jako angličtinář, a to na I. i II. stupni. Na co ve svých hodinách kladete důraz a za jakým účelem?

Aby žáci uměli maximálně využít svých schopností a aby aktivně uměli použít jazyk, až ho bude potřeba. Gramatiku se snažím předložit co nejjednodušeji, aby pomáhala rozvíjet jazyk a ne ho dělala zbytečně složitým. Hodně kladu důraz na drilování krátkých vět, aby se jazyk co nejvíce zautomatizoval.

Jaké mají žáci naší základní školy podle Vás dosud v rámci osvojování anglického jazyka nedostatky a v jaké oblasti cizího jazyka např. disponují mimořádnými znalostmi a dovednostmi?

Každá třída, skupina je jiná. Těžko srovnávat. Žáci na této škole mají velkou výhodu, že některé hodiny navštěvuje rodilý mluvčí. Vidím na nich, že díky tomu mnohem lépe reagují na přirozenou řeč.

Máte nějaké doporučení, jak by žáci sami v případě zájmu mohli rozvíjet své dovednosti a znalosti v rámci anglického jazyka?

Opakovat, opakovat, opakovat… nejlépe nahlas. Ať sledují, poslouchají, čtou vše, co je baví, např. videa s anglickými titulky, písničky atd.

Bylo na začátku Vašeho působení na naší základní škole něco, na co jste si musel, abych tak řekla, zvyknout? Co jste třeba neočekával? Co Vás naopak třeba mile překvapilo?

Musím si zvyknout, že učitelé chodí do třídy za žáky, na předchozí škole jsem to měl naopak. Spolu s dozory o přestávkách to bývá občas náročné vše stihnout. Mile mě překvapilo, že je zde zákaz používání mobilů i o přestávkách.

Máte nějaké přání pro sebe nebo pro žáky během Vaší pedagogické dráhy?

Ať v tom našem „školním” setkávání vidíme smysl!

Ing. Petr Bourek – 41 let
Na ZŠ Na Pohoří je učitele angličtiny pro I. i II. stupeň. Anglický jazyk vystudoval na ČVUT v Praze – Masarykův ústav vyšších studií. Své cizojazyčné dovednosti a znalosti dále rozvíjel během svých pracovních pobytů v USA, kde pracoval ve společnosti McDonald's a v obchodě Sears, který se zaměřuje na prodej elektroniky. V hodinách angličtiny se zaměřuje především na rozvoj jazykových dovedností žáků, podpořených znalostmi gramatiky. Komunikace nejen v anglickém jazyce by podle něj měla být stručná, jasná a srozumitelná.

ZUŠ

Procházka světem muzikálů

Tereza Krutilová

Dne 16.října 2018 proběhla v sále ZUŠ Zruč nad Sázavou akce s názvem „Procházka světem muzikálů“.

Byl to menší hudebně-vzdělávací koncert, na kterém vystoupila zpěvačka Lada Soukupová a klavíristka Kristina Brachtlová. Obě hudebnice spolupracují s mnohými českými předními muzikálovými zpěváky, vystupují v pražských divadlech, například v mnoha inscenacích Karlínského divadla. A také obě působí na Mezinárodní konzervatoři Praha.

Tento koncert se uskutečnil za podpory Spolku rodičů a přátel ZUŠ Zruč nad Sázavou a byl určen pro žáky navštěvující obory klávesové nástroje a zpěv. Děti i rodiče měli možnost seznámit se s aktuální muzikálovou scénou u nás, poslechnout si známé, i méně známé písně z české a světové muzikálové tvorby a dozvědět se základní informace o historii tohoto specifického uměleckého žánru.

Pro všechny zúčastněné to byl velmi nevšední a zajímavý zážitek.

Děkujeme městu Zruč nad Sázavou za poskytnuté dotace.

FOTO: ARCHIV ZUŠ

FOTA: ARCHIV ZŠ

Děti poznávaly zvířata díky encyklopediím i výletu na farmu

Blanka Olišarová

Každý rok si žáci I. stupně Základní školy Zruč nad Sázavou připomínají Den zvířat, který připadá na 4. října. Nejinak tomu bylo i letos. Cílem projektového dne u této příležitosti je rozšířit znalosti dětí nejen o zvířatech běžně žijících kolem nás, ale i o těch exotických, žijících v zoologických zahradách.

Co nového se letos děti pod vedení třídních učitelek naučily?

V 1. třídách se děti blíže seznamovaly s hospodářskými zvířaty. Udělaly s třídní učitelkou výlet na farmu v Milošovicích, kde poznávaly mláďata i dospělá běžná hospodářská zvířata, pohladily si krávu nebo poníka a navzdory deštivému počasí se vraceli všichni plní zážitků.

Ve 2. třídách se děti zaměřily na zvířata ze zoo. Navázaly tak na loňský výlet do ZOO Jihlava. Se svou paní učitelkou si povídaly, proč a za jakým účelem zoologické zahrady vznikají, jak se v nich zvířata cítí a také jak bychom se v nich měli chovat my lidé. Děti ve skupinách tvořily projektové listy z připravených materiálů, vyráběly masku lva a naučily se i novou písničku o ZOO.

Ve 4. ročníku se žáci zaměřili na jednotlivé zvířecí třídy, jako jsou plazi, ptáci, savci, ryby a další. Jejich úkolem bylo samostatně vyhledávat informace v encyklopediích a pracovaly také s vlastními přinesenými podklady. Na závěr vytvořily děti prezentace tvořené kolážemi z obrázků a záznamem nejdůležitějších informací o zvířatech.

5. ročníky si práci rozdělily. Zatímco v jedné ze tříd se po zhlédnutí motivačního videa děti zaměřily na ohrožené živočišné druhy, které představily díky svým prezentacím ostatním spolužákům, v další třídě se věnovaly studiu zvířat rozdělených podle toho, v jakém podnebném pásu žijí. Díky vlastním vyhledaným informacím a také prezentacím se tak žáci dozvěděli spoustu novinek ze zvířecí říše.

MŠ Malostranská

Veselé dýňování

Jaroslava Daňková

Druhou říjnovou středu si děti společně s učitelkami a rodiči zdobily dýně různých tvarů a velikostí. Zhotovená dýňová strašidýlka posloužila k výzdobě prostranství před budovou školy. Tvořivé odpoledne se dětem líbilo a spokojeně odcházeli i rodiče.

Další setkání připravujeme na konec listopadu. Rádi bychom vyzvali rodiče, aby nám pomohli vyrobit vánoční přáníčka, svícínky a adventní věnce určené k prodeji na vánočním jarmarku.

MŠ Na Pohoří

„Veškeré učení má být pro děti hrou a sportem“

(John Locke)

Jolana Keharová

První měsíce nového školního roku uběhly jako voda. Nové děti si na školku rychle zvykly a těší se na kamarády ve třídě. Hezké dny jsme využili k typicky podzimním aktivitám. Například k dlouhým vycházkám do přírody spojeným s opékáním špekáčků. Poznávali jsme stromy, plody a houby. Také jsme využili park, les i naší školní zahradu k volným hrám a pořádnému proběhnutí.

„Divadelní soubor“ složený z paní učitelek zahrál pohádku Jak ježek ztratil bodlinky. Opět se pobavili všichni diváci, nejen děti.

Kdo si chtěl protáhnout tělo, mohl se zúčastnit podzimních šlápot, které se konaly pod vedením paní učitelky Ivy Moravcové a pomocného týmu dne 4. 10. Trasa vedla po nové cyklostezce. Během cesty se děti naučily novou básničku, plnily různé úkoly. Na pochod se mohl přihlásit opravdu každý. Babičky, starší i mladší sourozenci nebo maminky s kočárky. Cíl byl tradičně v Penzionu Pod zámkem. Tam byla nachystaná sladká odměna a malý dárek.

Předškolní děti úspěšně absolvovaly pět lekcí plavání v Kutné Hoře. Nyní pravidelně jezdí na kurzy bruslení do Ledče nad Sázavou.

FOTO: ARCHIV MŠ

LISTY ZRUČSKÉ

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ
27. ŘÍJNA 1918

ROZHOVOR S MUDR. JOSEFEM SVOBODOU ~ STAROSTOU ZRUČSKÝM

Česká státnost milovaná již zdá se býti za dveřmi. S radostí však cítí mnozí z nás i nejistotu všelikou, kterak Čechům se povede, jaképak nástrahy přivodí si pro ně svět nový, uspořádaný tak, že nik zatím ho neviděl. Kterak poraditi si se svobodou, kterou nesou nám noví dnové? Kterak obstáti máme v novém tom světě? Náš list požádal pokorně muže z nejpřednějších, čestného občana a starostu zručského, ctěného pana dra. Svobodu o osvětlení některých skutečností i událostí souvisejících a nastínění budoucí cesty, kteroužto země České mohou se ubírati.

»Pane starosto, občanstvo již může se zdáti otupeno zprávami z bojišť válečných, věčných útoků i ústrku se strany hynoucího mocnářství, zavaleno zčasta zprávami, jež si protiřečí. Račte prosím shrnouti, kteréžto události ponejvíce určovaly nynější stav.«

»Nebudu zacházeti do hluboké minulosti a analysovat příčiny vzniku velkého válečného rozbroje, jehož jsme truchlivými svědky. Marná offensiva německých vojsk na řece Marně, špatné další vedení boje vojsk císařských, vzdor Srbska a zapojení Ruska do války, to jsou vše protivenství, která spravdlnost postavila proti císaři. Vývoj vojenských operací Rakousko-Uherska jest po dobu mnoha měsíců chatrný. Velení armádní jest churavo a slabo. Polní vojsko cítíce neroshodnost komandantů všech stupňů jest neschopno zajistiti výraznějšího úspěchu. Jediné válečné nadšení plá v hlavním stanu, nelze však určiti, zda je to nedostatkem zpráv o denní realitě bojišť, neb sdostatkem vybrané stravy a pití, kteréžto otupují mozek a ničí zdravý úsudek. Denní novinové zprávy z front jsou neutralní, ale nutno je správně čísti mezi řádky, a to tak, že císař i jeho spojenci ustupují na všech frontách.
V kruzích nejvyšší politiky rozhořel se velký spor, když spojenecké Německo došlo k poznání, že zástupci Rakouska snaží se vyjednati separatní mír s Itálií. Velení Německé jest shrzeno a válečné spojenectví s Rakousko-Uherskem těžce narušeno.«

»Zajisté, co však diplomacie česká a její vlivy v zahraničí?«
»Ano, toť jest druhý hlavní proud ovlivňující dění v zemi české a moravské. Politické působení pánů Masaryka a Beneše v zahraničním asylu jest nadmíru úspěšné. Prof. Masaryk odešel v prosinci 1914 do Londýna, kde vedl obtížné rozhovory s nejvyššími englickými politiky ku prospěchu českého národa.
Několik málo měsíců později odchází dr. Beneš do Paříže se stejným úkolem — společně s gen. Štefánikem pracovati pro vznik samostatného státu.
Dlužno připomenouti i další děje stejné důležitosti, ba možná i větší, a to jest vznik našich legií. Do konce roku 1914 skončilo v zajetí snad 30.000 vojáků českých, málo z nich však dobrovolně! Prvně vznikla t. zv. Česká družina v r. 1914 v Ukrajině. Pod dojmem jejích úspěchů však počali čeští vojáci přebíhati na stranu Dohody, aby bojovati mohli za rozpad Rakousko-Uherska. V roce 1914 založena byla krajany českými ve Francii Rota Nazdar, kteráž však neměla dlouhého trvání — zanikla následujícího roku během májové offensivy Arraské. Prof. Masaryk pak v máji 1917 zorganisoval velké legie v Rusku a na konci loňského roku president Francie p. Poincarré dekretem ustanovil Československou brigádu polních střelců. Legie čechoslovácké jsou pojmem, který budí vášnivých diskusí nejen ve vrstvách vojenských a politických. Čiré vlastenectví, odvaha, soudržnost, bratrství — toť jsou karakteristiky, kterých se začalo používati při popisech frontových úspěchů našich legionářů. Málo neb skorem žádných informací nepřináší nám však oficielní tisk rakouský. Proto zaslouží si připomenouti alespoň úspěch nejvýznačnější: bitva Zborovská v Rusku, s počátku loňského července. V Kerenského offensivě poprvé bojovaly československé pluky, které prorazily čtyři obranné linie lépe vyzbrojených a dvakrát početnějších pluků rakousko-uherské armády až do hloubi 5 kilometrů, zajaly velký počet zajatcův a získaly množství cenného materiálu. Uspěch byl tak grandiosním, že sláva českých vojáků roznesla se po celé Evropě a pak i světě.
V konci též nutno vyzdvihnouti působení našich politiků, kteří bijí se za českou věc doma, vystavujíce sebe i rodiny své šikaně, ba realných nebezpečenstev stran pořádkové i tajné policie. Nejeden z aktivních politiků byl za svá veřejná prohlášení trestán vězením, ba i jeho rodina očerňována. Zajisté si občané vzpomenou na persekuci členů illegální organisace Maffie, kterážto byla založena v prosinci 1914. V polovici roku 1915 zatčeni byli její vrcholní představitelé, pp. Kramář a Rašín, kteříž byli v roce následujícím odsouzeni k smrti. Jen šťastnou náhodou nestihl »nemocný mocnář« František Josef již degret smrti podepsati a nový císař Karel změnil jim trest na žalář. Pp. poslanci českých stran založili letošního července t. zv. Národní výbor československý, který jest nejvyšším orgánem politické representace a pilně se připravují na převzetí státní moci po rozpadu rakousko-uherského mocnářství.
Však ještě zmínka o persekuci sahající za naše hranice — professor Masaryk, zostuzen před vlastním národem lživou obžalobou z vlastizrady, odsouzen byl vídeňským tribulálem k doživotnímu žaláři. Nešť však! Vládnoucí kruhy strácejí moc a s ní i tajné policii tupí se její spár! Zoban císařské orlice se drolí!«

»Jaký jest tedy stav aktuelní?«
»Válečně i politicky spráchnivělá monarchie v Evropě prohrává a tedy slábne i vliv její na události domácí. Čím hlasitější jsou i projevy jednotlivých národův volajících po osamostatnění, tím více jim svět naslouchá. Volání Čechoslováků a Jihoslovanů jest nehlasitějším a nachází u ostatních národů vřelé reflekse. Argumentaci naší zahraniční representace dostává se pozorného slyšení a zájmu. Masarykovy projevy na půdě americké, závěry schůze Klevelandské, Pittsburské i nově deklarace Washingtonská, jsou citovány největšími novinami a i nejvýše postavení američtí politikové upravují svých proklamací k válce podle těchto informací. Věhlas československý tedy ve světě stoupá tak, jak klesá reputace Rakousko-Uherska.
Stejně tak naši poslanci v říšské radě odmítají se dále podíleti na správě monarchie ve stávající podobě, tak i v jakékoliv podobě společného uspořádání s Rakouskem a Uhry. Interpelačními nástroji narušovali chod nejvyšší instituce a s vysokým nasazením dokazovali světu, jak nemocná je celá struktura udržující s posledních sil své moci. Posledním krokem jejich bylo odstoupení většiny českých poslanců říšské rady na počátku t. m. ze svých funkcí, jelikož zřejmo bylo, že strašná válečná lítice již chýlí se ku svému konci, ohlašujíce rozpad mocnářství, a proto mírovým silám jednati jest nikoliv s Vídní, ale s Československou radou národní.
Poslední aktualitou zdá se vyhlášení prosatimní vlády česko-slovenské, kterážto zřízena byla dne 14. t. m. v Paříži pp. Benešem a Rašínem. P. prof. Masaryk jest jejím předsedou a ministrem financí, dr. Beneš jejím tajemníkem, ministrem zahraničí i vnitra a gen. Štefánik ministrem války.
Doba pro vzniknutí vlastního samostatného státu jest tedy nadmíru přízniva!«

»Co lze nám očekávati ve dnech a týdnech budoucích?«
»Podle zpráv několikerých londýnských novin i podle dalších listů dočkati bychom se měli, s požehnáním božím, míru do konce tohoto roku.
Německo ještě bojuje, ale Rakousko-Uhersko již před měsícem zaslalo prosebnou nótu velení dohodových vojsk k ukončení bojů a nastolení míru, která byla jednoznačně odmítnuta. Podmínky kapitulace nemožno diktovati Vídní. Z požadavků pres. Wilsona nebyl splněn prý žádný. Císař již nemůže nabízeti míru, musí přijmouti porážku podle podmínek Dohody! Toť jest velký rozdíl.
S postupem vojsk Dohody na všech frontách sílí i tlak na ústřední mocnosti a především na politickou representaci. Očekávejme tedy brzký konec války a s ním i nutnost ustanoviti nové poměry státní po celé Evropě a i bojištích mimo ni.
Pro usedlé obyvatele pak mnoho práce s nápravou škod válečných, obnovu hospodářství, školství a návrat víry ve spravedlnost a lásku.«

»Co očekávati od budoucnosti, zachovají-li se české a moravské země ve starém mocnářství?«
»Pražádné budoucnosti! Sílící tendence germanisační v mocnářství hravě může v několika desetiletích zapříčiniti konec našeho národa. Útlak by se krátce po válce nestupňoval. Však kterak by dohled mocností Dohody polevil, jistě by vliv rakouský nabývati začal opět vrchu. Vídeňský centralismus i privileje německé národnosti v našich zemích by probudily českého lva. Znovu vzedmula by se vlna vlastenectví a bratrství, však v boji našem mohli bychom zůstati osamoceni, kdy Evropa i svět šli by si již vlastní cestou.
Sociálně-demokratičtí poslanci na svém sjezdu v roce 1913 vypracovali sice koncept federalisace Rakousko-Uherska, kde každý z národů byl by svéprávný, ale institucemi, školstvím, soudnictvím, armádou, dopravou hýbaly by sic svaly české, však řízené mozkem rakouským.
Snad horší situace byla by na Slovensku. Tisíciletý svazek s Maďary přinesl by našim bratrům trpké plody. Za sto let možná by nebylo už Slováků, řeč slovenská by byla zapomenuta.«

»A v případě pádu Rakousko-Uherska?«
»Toť splněný sen nejen všech řádných Čechů a Moravanů, ale všech národů po staletí Habsburky porobených a nevolných!
Rozhlédněme se po mapě Evropy — všade samých císařství, království, tedy monarchií. I my jsme doposud království a císař Karel I. Habsbursko-Lotrinský zajisté dal by se rád v Praze korunovati za krále českého. Však mezi starými monarchiemi již vznikají nová zřízení. Republika francouzská má již dlouhého trvání, však Portugalsko je republikou už osmým rokem. Právě republika jest pro naše národy idealním zřízením, té chceme dosíci.«

»Vraťmež se s výše evropejské zpět do našeho městečka. Jakých zde máme očekávati změn?«
»Dobře jest připraven náš lazaret, spravovaný hasičským samaritánem, panem Čeňkem Vildtem. Nám nezbyde, než přivítati doma našich válečných hrdinů, vztyčiti pomník padlým pro vřelou vzpomínku a pilnou prací a láskou k bližnímu napravovati chyb minulých a pro naše potomstvo budovati zítřků radostnějších.«

»A co očekává náš nový státní útvar, jaký bude a co potřeba politikům řešiti v prvních jeho týdnech a měsících?«
»Věřím v republiku. V prvu jest potřeba zákonem ustanoviti podobu státní a prvního vedoucího činitele. Zákon musí stanoviti, na jakém území zřizuje se český a moravský stát a kdo jej povede. Podleť diskusí aktuelních většina politikův jest rozhodnuta pro republiku. Návrh poslance p. Karla Kramáře, tvůrce tak zvané Slovanské ústavy, na připoutání našich zemí k Rusku a spojenectví s ním ve velké říši panslovanské jest myšlenkou shoubnou, která vedla by jen k porobení malého národa velkým a ustavení dalších forem nevolnosti, a snad i horších nevolnosti habsburské. Našim národům třeba sebeurčení, kterého možno dosáhnouti jen ve státě samostatném.
President republiky zvolí sobě členy vlády, kdy každý z nich bude odpovídati za svěřenou mu oblast, kupříkladu bezpečnost státu vnitřní i vně, rozkvět hospodářství a zemědělství, budování školství, zdravotní péče a podobně.
Poté bude třeba ustaviti orgánu řídícího a rozhodovacího, kterýžto vytvoří zákonů a nařízení, které bude třeba dodržovati a stanoví principů, kterak vykonávati kontrolu nad vyhověním těmto výnosům. Všechen úřad ministerský i nižší musí býti zachován, co však nutno zajistiti, je držení všech postů v rukou těch nejlepších Čechů, kteří dbáti budou samé spravedlnosti a čestnosti ve výkonu svých funkcí. A takto bude postupováno až do nejnižších pater úřednických po posledního služebníka státu. Odgermanisování všech vrstev řízení státu bude vpravdě obtížná práce, kterážto se musí provést i ve školství, poštovnictví a v peněžních ústavech.
Úkolem nad jiné obtížným bude zřízení samostatné měny státní. Zajisté bude třeba delšího času, než státovky a ceniny ryze české budou vyrobeny, ale pro zdárný přechod k měně nové nám zajisté dobře poslouží stará měna rakousko-uherská, kterou bude pro ten účel nutno registrovati kolkem, známkou či nějakou ražbou. Bez všech pochybností budou nové bankovky pýchou našich českých umělců a rytců.
Armáda naše jistěž bude vybudována na válečných zkušenostech legionářů všech válečných front. Jejich velitelé osvědčili v bojích vysokou odvahu, schopnost komandace, boje taktického i strategie. Toť pravý zárodek budoucí záruky naší svobody! Nezávislost našeho státu budiž podepřena dohodami mírovými, které nutno uzavříti se státy okolními a velkými národy evropejskými. Ty zajistí malému národu klid pro šťastné budování státu a rozkvět národa!
Školství musí býti ryze české, aby jazyk byl opět povznesen. V novém státě potřeba bude občanů vzdělaných ve vysokých školách, ale dlužno říci, že úhelný kámen vzdělání položen jest školstvím základním. Rozvoj základních stupňů škol, toť jeden z nejdůležitějších aktuelních úkolů starostů všech českých měst a vesnic.
A takto pokračovati bychom mohli po všechněch oblastech politiky, života občanského i rodinného.«

»Ráčil jste zmíniti československé legie — jaký bude osud českých vojáků v řadách poražené rakousko-uherské armády?«
»Každý člověk si vroucně přeje konec války a mír. Vojska kapitulující strany jsou vždy chráněna zvláštní kapitolou mírové dohody podepisované při složení zbraní. Oni všichni jsou syny českého národa a včasný jich návrat přinese zajisté radost jejich rodinám i obcím.«

»V našem hovoru o legiích a budoucím státě nesmíme opominouti ani spojenectví Čechů se Slováky...«
»Pravda! Nelze opomenouti, že právě v legiích stvrdilo a upevnilo se bratrství našich dvou národů. Professor Masaryk při svých jednáních se zahraničními politiky vždy zdůrazňoval jednotnost postojů obou národů k otázce osamostatnění a jejich vůli vytvořiti po rozpadu monarchie sjednocenou republiku Česko-slovenskou, založenou na rovnosti všech většin i menšin v ní žijících. Takto lze pohlížeti též na české Němce, Poláky, Rusíny. Nový stát musí být domovem všech, kdož ho budou milovat a ctít co rodnou zemi. Práva národův budiž zaručena zákonem.
Dlužno zmíniti, že mnohasetletý útlak uherský, kterémuž byla vystavena země Slovenská, těžce se podepsal na karakteru slovenského národa. Vždyť není jediné vysoké školy na Slovensku a snaha pouherčit našich bratrů sousedů vedou i k tomu, že slovenčina jako spisovný jazyk zaniká. Ještě sto let pod jhem uherským a slovenský národ možná přestal by eksistovati! V novém státě zajisté dojde Slovensko rozkvětu.
Podle zpráv ze zámoří thematem aktuelním zdá se býti touha ukrajinských Rusínů připojiti se k některému z nově vzniknuvších států na mapě Evropy. Uhři snaží se lákati Rusíny na právo sebeurčení, než však sliby a sladkými slovy staletému tyranu Rusíni nebudou naslouchati ni věřiti. Tak jeví se druhá možnost více pravděpodobnou, a to připojení ke státu Rumunskému. Spojenectvím tím získali by přístup k moři. Avšak po sjezdu slovanském, kterýžto se konal v máji v americkém Pittsburku a po němž professor Masaryk demonstroval silnou vůli ke vzniku Československa i prezidentu Ameriky, p. Wilsonovi, zástupci ukrajinských Rusínů projevili veliký zájem sdílet svoji budoucnost ve společném státě s Čechy a Slováky. Však tyto plány jsou zatím jen hudbou budoucnosti.
V problém veliký se může zvrtnouti dohadování hranic v oblastech Těšínska a Hlučínska. V těchto místech tak jest obyvatelstvo moravské a polské promíšeno, že zřejmých hranic jen těžko budou politici hledati. Věřím, že nepropukne svár o zemi s bratry Poláky a najdeme společného řešení.«
Děkujeme ctěnému panu dr. Svobodovi za ochotu odpovídati a přejeme všem čtenářům brzký mír!

Historická příloha sestavena u příležitosti oslav 100. výročí vzniku Československé republiky; fiktivní rozhovor, inzerci a výběr z dobových zpráv pro Vás připravila redakce Zručských novin.

ZPRÁVY DENNÍ

Řádění šíleného vojáka u Šjbeniku, Vídeň, 20.10. (K. k.) Úředně se sděluje: V jedné z baterií, které chrání průplav šibenický, uvedl pomatený námořník, ohrožuje puškovými výstřely své nejbližší okolí a zahnav je, v činnost rychlopalné dělo a vypálil z něho větší množství ran na okolí a na město Šibenik. Hmotná škoda jest nepatrná, oproti tomu padl v oběť jeden námořník a byl poraněn jeden pěšák a jedna žena. Šílený námořník byla zatčen ještě dříve, než se mu podařilo způsobiti dalších škod.

Velké krádeže v Praze. V poslední době páchány byly v okolí Ferdinandova nábřeží v Praze veliké krádeže; na příklad byt advokáta dra. Pernera byl všecek vyloupen a vzato prádlo a šatstvo za 50.000 korun. Pražská policie dopadla nyní dva nebezpečné zběhy Antonína Netrefu a Josefa Hegenbarta, kteří tyto krádeže páchali a lup ukrývali u četných svých milenek. Tak např. milenka Netrefova B. Pilbauerová z Pankráce nosila troje kalhoty páně Pernerovy a musela býti násilně z nich vysvlečena. Komisař dr. Kintner zjistil, že tito chlapíci spáchali nejméně 28 loupeží a že odcizili různých věcí v obnosu 300.000 korun. Kořist ukrývali na různých místech a také na Císařském ostrově. O Netrefovi jest známo, že při svém pronásledování střílel na četníky v Kolíně. Žádného však netrefiv, zahnán byl do opuštěné ruiny skladiště nádražního a polapen. Celkem bylo dodáno k soudu zemskému 8 osob.

Španělská chřipka. Říšsko-německé noviny přinášejí o chřipce tyto zprávy: V Lipsku napočteno za 3 dny 610 nemocných, počet nemocných roste. V Elsasku hlásí se denně sta případů, četné mají katastrofální průběh. Guvernér ve Štraskurku nařídil zavříti všechna divadla, kina i školy. V Mnichově zavřeny rozněž všecky školy. V městě je nemocno na 20.000 osob. 5.700 žáků trpí chřipkou. V horním Bavorsku není to o nic lepší. Také v Řeznu byly školy zvařeny. V Berlíně chřipka poněkud polevila, přes to bylo hlášeno za tři dny na 3.000 případů. V Kolíně n. R. onemocní průměrně denně 400 osob. V Essenu byly zavřeny školy. V Sasku onemocnělo chřipkou 60 procent obyvatelstva.
V Pešti dosáhl počet nemocných 100.000. Nemoc šíří se dále.

Do Vánoc? Curych, 20./10. Zdejší Nachrichten oznamují z Londýna: Dle včerejší zprávy z Daily Mail prohlásil ráčil vysoký hodnostář v anglickém muničním ministerstvě, že do Vánoc bude mír.

Československý ministr zahraničí dr. E. Beneš československému lidu
Přes Varšavu došel do Prahy z Paříže tento dopis:
Bratři!
V důstojném klidu očekávejte příchod příštích událostí!
A dbejte toho pilně, aby aby v nezávislý stát vešel náš lid nepodlomen bídou a nezdecimován hladem!
Milujte se a podporujte proto navzájem! Dnes není doba vlasteneckých frází, nýbrž doba vlasteneckých činů!
Běda těm, kteří by ještě teď chtěli lichvařiti, kteří by svým pokrevencům prodávali draho potraviny, šat, obuv, topivo a jiné potřebnosti! Ty bude soudit přísně nejen přítomnost, ale i budoucnost!
Kdo bratru svému nepomáhá v těchto těžkých chvílích, ten není Čechoslovákem, ale přítelem našich nepřátel! Toho buďte pamětlivi!
Vězte, že, co činíte nyní, o tom mluviti budou ještě věky!
Můj pozdrav všem bratrský a opětovná prosba:
Milujte se a podporujte navzájem!
Eduard Beneš

Češi jedou do Paříže Curych, 26./10. Posl. Klofáč, Haberman a Staněk přijeli 25. října do Curychu. Zítra očekávají se dr. Kramář a Preiss. Všichni čeští poslanci jedou dále do Paříže.
Do Švýcar odjeli již tito zástupci čeští: posl. Klofáč, Staněk, Haberman, dr. Kramář, posl. Kalina, ředitel Živnostenské banky dr. Preiss, ředitel Agrární banky Svoboda a dr. Šámal. Posl. Dr. Hruban odjede v pondělí.

Thun utíká z Čech. Praha. 26./10. Pověstný nepřítel českého národa hr. Osvald Thun pomýšlí na své poslední věci. V žehušickém zámku nakládají se ohromné bedny a vozí se v krytých vozech na čáslavské nádraží a odtud do Vídně. Bylo by záhodno vyzvěděti, co tento zarputilý nepřítel českého národa vyváží z našeho státu.

Čilá poptávka po ukládacích papírech moravských projevuje se poslední dobou velmi nápadným způsobem. Nejen domácí obyvatelstvo, ale i finanční kruhy, jež pověstny jsou svým ostrým pozorovacím smyslem pro bonitu a bezpečnost ukládacích hodnot, vrhají se na papíry země Moravy, talže kursy jejich dosahují netušené výše. Pozoruhodno jest, že i jiný moravský zemský ústav, Zemská pojišťovna, těší se rovněž zvýšené důvěřeukladatelů, kteří takřka hromadně úspory svoje u ústavu tohoto ukládají. Sazby tohoto ústavu vypočteny jsou na základě 4proc. míry úrokové, při čemž ukladatel nemá co činiti se zvýšeným kursem. Mimo to jest i současně pojištěn na život, což znamená značné rozmnožení kapitálu pro pozůstalépři předčasném úmrtí pojištěncově. Neméně výhodným jest i zakupování doživotní renty u osob pokročilejšího věku.

Hussarkova demise – Prof. Lammasch shání úřednickou vládu. Vídeň. 25./10. Baron Hussarek podal dnes císaři demisi. Prof. Lammasch vyjednával včera a dnes po celý den oficiálně s vůdci stran. Včera vyhledal prof. Dr. Lammasch dra. Kramáře, jenž dlel ve Vídni, a naléhal na něho, aby češi vstoupili do jeho kabinetu. Dr. Kramář z principielních důvodů zamítl a dvor. rada Lammasch složil na to své poslání. Během dnešního dne bylo na něho z mnoha stran, zejména z vojenských kruhů naléháno, aby utvořil novou vládu, poněvadž Hussarkův kabinet je už naprosto nemožný. Lammasch podjal se znova úkolu, dal se do nového vyjednávání se stranami, kterým oznámil, že utvoří kabinet naprosto a čistě úřednický. Prvním úkolem tohoto kabinetu bude zjednat mír za každou cenu. Posl. Tusar prohlásil vůči prof. Lammaschovi, že Češi nemohou vyjednávati, dokud se nevrátí čeští delegáti ze Švýcar. Ohledně nové vlády prohlásil posl. Tusar, že Češi budou novou vládu posuzovati podle činů. Bude-li vláda loyální, zachovají se tak i Češi vůči ní. Lammaschův kabinet ustaví se věrojatně už zítra.

Taschek utekl z Českých Budějovic. Praha. 25./10. Jak se proslýchá, odstoupí českobudějovický starosta Taschek, který vždy a zvláště v poslední době snažil se svými germanisačními choutkami svůj kraj odnárodniti. Zejména v Hussarkových trhacích choutkách vynikal. Nyní se ze strachu před poměry vystěhoval nejen z Budějovic, nýbrž i z Čech, zakoupiv si vilu v Linci.

Tučný lup. Předevčírem v noci bylo z krámu Vzájemnosti ve Hvězdové ulici č. 2 ukradeno 76 kg másla a pytlík kmínu, obojí v ceně 4.000 K.

Zabavení brožury Leninovy. Paříž. 24./10. Pařížská policie zabavila v místnostech socialistické strany pamflety, které obsahovaly jisté články a řeči Leninovy.

Černé knihy. Aby zachovány byly paměti budoucích na výstrahu také lidí nízkých, pořizují se v Čechách t. zv. černé knihy. Černou knihu založilo si kupř. Ledečsko. Ledečský okresní věstník o ní píše: Kniha černá okresu ledečského počne se psáti za souhlasu všech politických stranv nejbližších dnech. Poznamenáni v ní budou na věčné časy lichváři, dříči lidu, všichni ti, kteří vyznávají český národ ústy, skutky však jej ničí a pracují proti osamostatnění. Doba budoucí sezná, jaká generace žila v době světové hanby. Chváliti na vždycky bude činy vzácného sebeobětování a šlechetnosti, s opovržení listovati však budou potomci naši v okresních černých knihách hanby, v nichž sepsány budou skutky lidí nečistých a temných. Kdo dnes pomocí svého špinavě nabytého jmění vnucuje si od lidí odvislých, hladových a bezradných jakési zdání úcty a je trpěn ve společnosti v čase válečném, nechť se neklame o tom, co neodvratně přijde. Naloupené peníze nezaštítí nikoho před veřejným opovržením a bezodkladným trestem. Až vrátí se bojovníci naši, kteří na všech frontách světa nasazují životy pro vlast a spatří rovy svých drahých, kteří padli v zákopech bídy a tuberkulosní postavy těch, kteří na živu zůstali, přes úklady potravinových lichvářů, v hněvu nesmiřitelném budou se ptáti: Kdo jsou ti, kteří vraždili děti našemezi tím, co my jsme bojovali pro blaho jejich? A tu vydána jim bude černá kniha, psaná zástupci všech stran, kniha spravedlivá a budou mnozí naříkati nade dnem zrození svého.

Slováci a Čechové. V Pester Lloyd dokazuje jakýsi Ludvík Steier v potu tváří v dlouhém článku, že Čechové zabráním Slovenska chtějí zničiti národ mající vlastní kulturu, jazyk, lidového ducha i budoucnost. Budoucnost Slováků v rámci českého státu znamená prý úplný jich zánik, česká vlna by je úplně odplavila. Pisatel však nemůže popřít, že slovenská inteligence je úplně orientována československy. Pozornost, kterou věnují Uhrové slovenské otázce, přichází pozdě. Maďarské sliby i hrozby jsou stejně plané a marné.

Jak se bavil německý korunní princ. V Německu vzbudila rozruch zpráva Staatsbürger Zeitung o korunním princi německém a jeho hýřivém životě v hlavním stanu německém. V nedávných dnech zachtělo se jisté princezně, známé pro své krásné černé oči, navštíviti chotě, meškajícího v hlavním stanu. Neohlášena přijela v autu. Sotva zastaviti nechala před příbytkem svého vznešeného chotě, již letěla bez dechu ordonance nahoru, aby zvěstovala radostnou tu zprávu o vzácné návštěvě. V prvním patře topilo se vše v záplavě světel a šampaňského. Ve společnosti asi dvaceti dámiček z polosvěta slavila Výsost, obklopena nejvyšším kroužkem vojenských přátel, rozpustilé veselí. Páni a dámy si částečně vyměnili vzájemně části svého obleku, což přispívalo ke zvýšení nálady. Výsost právě jazykem poněkud již těžkým řečnila – je prý to už v rodině. V tom se rozlétnou dvéře a ordonance volá dovnitř: „Její Výsost princezna přibyla k návštěvě a už je na schodech." Princ zbledl. Leknutím ztratil řeč a jako hypnotisován s vytřeštěným zrakem pohlíží na dvéře, kterými každým okamžikem může vejíti neočekávaná návštěva. „Pro Boha, co tomu řekne papá!" V tomto kritickém okamžiku osvědčil se jeden z pobočníků spásonosným andělem. Rychle oblékl na „šustivou" pařížskou bluzu, kterou na této maškarádě oblékl, svůj důstojnický plášť, opásal se polní šerpou, nasadil přilbu, shasl elektrické osvětlení a vyrazil ze dveří. V polovici schodů potkal princeznu: „Výsosti, prosím služebně." Koktá pobočník, „abyste mne ráčila ihned následovati do sklepa, jelikož jest hlášeno nebezpečí leteckého útoku." Princezna protestuje. V okamžiku nebezpečí chce býti po boku svému manželi. Adjutant prosí, zapřísahá, až konečně se mu podaří vysokou paní obměkčiti a do sklepa svésti, kde ji zavřeli. Všem se odlehčilo. Tiše a s chvatem vyklizeno bojiště a polosvět odstraněn. Asi po půl hodině dostavil se princ-manžel do sklepa, aby vysvobodil zajatou. Ta však dle všeho přece něco zpozorovala, neboť ihned odjela zpět domů a od té doby je situace mezi Výsostmi poněkud napjata.

Velká železniční loupež. V noci z pondělí na úterý byl přepaden, jak bylo sděleno, vlak na trati Benkoviec—Kozienice, nedaleko Demblína v ruském Polsku. Lupiči, jichž bylo asi 20, zadrželi vlak střelbou, vpadli do vozu, v němž byly peníze a uloupili kolem milionu korun. Důstojníci jedoucí vlakem bránili se lupičům a čtyři z nich byli těžce raněni. Lupiči čekali na vlak ve starých střeleckých zákopech. Když vlak přijel, jali se páliti po strojvůdci a topiči, kteří v domění, že jde o omyl vojenské stráže, vlak zastavili. Na to vyrazili lupiči ze zákopů podél tratě před třemi roky zřízených, vrhli se na nečetný vlakový personál, několik vojínů těžce postřelili, načež peníze a státní deposity uloupili, kořist naložili na připravené povozy a zmizeli.

Pro naprostý nedostatek papíru nemůžeme přijímati nové odběratele a rovněž také nemůžeme zvýšiti počet svým prodejnám.

☛ Ironie osudu jest, když
básník umře na rýmu,
zahradník na růži,
hasič na zápal
a kněz na píchání v kříži.

☛ Znalec
Zeptal se »prófa« jednoho žáka: »Řekněte nám, proč se říká řeč mateřská a nikoliv otcovská?« Student odvětil pohotově: »Protože matka ví, kteréž jsou její vlastní děti, ale otec to nikdy s určitostí říci nemůže!«

☛ Léčí se
»Tak ti mi doktor zakázal píti vody,« řekl jeden bohém. — »A jéjej, pročpak?« zeptal se ho p. Šváb. — »Já mám železné zdraví a von se doktor bojí, abych nezrezavěl!«

☛ Novum
Proti přírodním zákonům jest, když u Máchova pomníku má někdo nevymáchaná ústa. — Říká se: lepší jistota než naděje, ale co když má dívka jistotu, že je v naději?

Velezajímavé novinky
a skvostné dary,
eksotické plody sušené a čaje,
bylinné masti
i zboží hrnčířské
nejlépe a nejlevněji seženete
„NA CESTĚ"
v krámku uprostřed rynku
zručského.

OBCHOD POTŘEBAMI
PRO CHOV
ZVÍŘECTVA DOMÁCÍHO.
Krmiva i steliva.
Všeho, čeho Vaši mazlíčci
si žádají, snadno a levně
dostati ve Zruči
v obchodě na nároží rynku
a uličky k zámku vedoucí.

POTŘEBY DOMÁCÍ
JAKOŽ I PAPÍRNICTVÍ
nakoupiti můžete u p. Čeledy
na rynku zručském u potoka v obchodě pestrým
sortimentem všeho, co můžete doma potřebovati, zásobeném!

JELEN
Drogistické a parfumerní zboží, taktéž rozličné potřeby
pro údržbu a okrasu domu i zahrady ku prodeji nabízí
...Drogerie U Maxů...
dole na rynku zručském při cestě ku brodu.

Ryb všelikých
hojnost i rozmanitost
veliká
ve Zruči k obstarání jest
pouze u p. Martina Hejla,
obchod rybami na velkém
rynku. Otevřeno pro ctěné
zákazníky každý pátek
neb po domluvě telefonické
na čísle: 732 480 292.

Kravaty, vlněné ponožky,
záclony a střižní zboží okulibých vzorů,
přípravy pro švadleny, stuhy, krajky, nitě,
knoflíky, šněrovadla i šle
nezměrného výběru
ve Zruči nejvýhodněji nakoupíte
u pí. Kadlečkové
v OBCHODĚ ZBOŽÍM GALANTERNÍM

Masarykovy suchárky

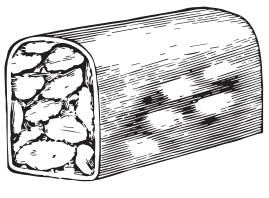

17 dkg pěkných vyloupaných oříšků lískových namočte na hodinu do studené vody. Vyndejte jich a vsypte do cedníku, aby voda z nich okapala. Oříšky ty očištěte od žilnatého lůžka a i s hnědou slupkou nahrubo sekejte na 4 až 6 kousků. Smíchejte nasekaných oříšků na vále s 30 dkg velehladké mouky, 20 dkg dobrého změklého másla domácího, 10 dkg cukru pudru a jedním žloutkem. Veškerou hmotu vypracujte v tuhé těsto a vyválejte do válečků o průměru cca 3 cm, délka jich jest libovolná, podleť zručnosti kuchařčiny. Nechte chladem ztuhnouti. Poté z válečků krájejte plátků tloušťky 1 cm, narovnejte na vymazaný plech a zvolna nechte pécti do růžova. Po vychladnutí obalte jich cukrem pudrem. Správné suchárky nejsouť dokonale kulaté, ale mírně sdeformované ve tvaru písmene »D«.

Volby skončily

Štěpánka Malinová

Za organizační štáb zaměstnanců městského úřadu, který měl na starosti přípravu a bezchybný průběh voleb pro volby do zastupitelstva obce, chci vyslovit poděkování všem zúčastněným, kteří odvedli kus dobré práce a přispěli k hladkému průběhu voleb u nás ve městě.

V první řadě patří poděkování předsedům, místopředsedům, členům a zapisovatelkám okrskových volebních komisí, kteří se už jako tradičně výborně zhostili svého úkolu, dále školskému kolektivu, který umožnil ve svých prostorách umístit sídlo volebního okrsku a zajistil jim podmínky pro výkon jejich práce.

Poděkování patří rovněž všem zaměstnancům města, kteří se dlouho dopředu připravovali na zajištění voleb a v průběhu voleb pomáhali ze všech sil.

Největší poděkování samozřejmě patří voličům, občanům našeho města, kteří k volbám přišli a pro něž jsme se snažili zajistit důstojný a slavnostní průběh voleb.

Autorka byla vedoucí okrskového volebního výboru.

Zprávy z radnice

Usnesení Zastupitelstva a Rady města

Rada města na svém 100. zasedání, konaném 17. 9. 2018

schvaluje

• žádost spolku Za Zruč veselejší o výpůjčku části náměstí Míru dne 29. 9. 2018 v době od 11.00 do 18.00 hodin z důvodu uspořádání předvolebního mítinku Sdružení nezávislých kandidátů Za Zruč veselejší;

• žádost Sdružení nezávislých kandidátů ve Zruči nad Sázavou o výpůjčku letního kina a promítací techniky dne 29. 9. 2018 z důvodu uspořádání předvolebního mítinku Sdružení nezávislých kandidátů ve Zruči nad Sázavou;

• udělení licence k provozování vnitrostátní zvláštní linkové osobní dopravy pro linku „Zruč nad Sázavou – Kácov – Ledečko";

• uzavření dodatku ke smlouvě o dílo s Ing. arch. Jarmilou Cetkovskou na vyhotovení územního plánu pro vydání změny č. 4 územního plánu Zruč nad Sázavou;

• objednat od pana Jiřího Schejbala kamerový systém do víceúčelového sálu v Základní umělecké škole Zruč nad Sázavou;

• uzavření smlouvy na výkon činnosti technického dozoru investora s panem Lubošem Benešem na akce „Sociální zázemí pro turisty ve Zruči nad Sázavou – II. etapa" a „Stavební úpravy č. p. 43 v Želivci – II. etapa";

• od firmy Stavební firmy Pazdera, s. r. o. objednat terénní úpravy tréninkové plochy u SDH Zruč nad Sázavou;

• uzavření smlouvy o prezentaci v publikaci Autem po Čechách, Moravě a Slezsku „Špalíček výletů pro každý den jeden – Hrady a zámky" s vydavatelem S&D, Nakladatelství a vydavatelství, s. r. o.;

souhlasí

• s podáním žádostí na Ministerstvo kultury ČR na akce: „Postupové kolo celostátní soutěže neprofesionální filmové tvorby Český videosalon 2019 pro kraje Středočeský, Jihočeský", s poskytnutím finančního podílu města na tuto akci ve výši 25 000 Kč a „Vysočina a XV. festival leteckých amatérských filmů" a poskytnutí finančního podílu města ve výši 15 000 Kč;

ukládá

• zveřejnit záměr města na pronájem vyznačené části pozemku p. č. 2230/1 v k. ú. Zruč nad Sázavou. RMě schvaluje požadovanou část pozemku pronajmout za stejných podmínek, jak je uzavřena smlouva se SVJ 782 Zruč nad Sázavou;

• Ing. Jelínkové předložit na jednání RMě analýzu vybraných účetních dokladů MŠ Malostranská za období let 2005–2018;

ruší

• usnesení č. 311/2018 ze dne 6. 9. 2018 (uzavření smlouvy o dílo na opravu střechy nad Country barem s panem Pavlem Bohabojem). RMě schvaluje uzavření smlouvy o dílo na opravu střechy nad Country barem s firmou Linarit, s. r. o., Politických vězňů 44, 280 02 Kolín.

FOTOKLUB ZRUČ OPĚT PŘIPRAVIL PRO VÁS VŠECHNY FOTOGRAFUJÍCÍ NADŠENCE Z NUL A JEDNIČEK SLOŽENOU, TEDY PLNĚ DIGITÁLNÍ

FOTO2018SOUTĚŽ

2 VĚKOVÉ KATEGORIE * 3 SOUTĚŽNÍ FOTOGRAFIE * UZÁVĚRKA 15.12.2018

VÝSTAVA V ZUŠ OD 8.1.2019 * SLAVNOSTNÍ VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ 26.1.2019

KOMPLETNÍ ZNĚNÍ SOUTĚŽNÍCH PODMÍNEK NA

www.fotoklub-zruc.cz/fotosoutez

GRATULACE

Dne 22. 10. 2018
oslavili 30 let svatby
manželé Jana a Jaroslav Kučabovi.
Přejeme Vám do dalších společných let
mnoho zdraví, vzájemné úcty,
opory a spokojenosti.
To vše přejí
rodina Stiborova a Kučabova.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji Městskému úřadu,
Sboru pro občanské záležitosti
ve Zruči nad Sázavou,
kamarádkám a manželům Malcovým
za milé blahopřání a dárky
k mým narozeninám.
Božena Caklová

ŘÁDKOVÁ INZERCE

◆ Koupím JAWA ČZ
– motocykl, skútr, moped
s SPZ i bez, také díly i nekompletní vraky.
Děkuji za nabídky. Tel.: 777 589 258.

◆ Koupím garáž ve Zruči nad Sázavou.
Tel.: 603 312 460.

◆ Pronajmu dlouhodobě byt 2+kk,
Na Pohoří. Tel.: 721 442 795.

◆ Pronajmu byt 3+1, Na Pohoří.
Tel.: 724 695 753.

◆ Prodám byt 2+kk, Na Pohoří.
Volný od 1. 1. 2019. Tel.: 606 956 035.
Cena dohodou.

M&M HOLDING REALITY & M&M HOLDING INVESTIČNÍ

Nabízí.
Kompletní realitní servis pod jednou střechou.
. Předem připravená databáze klientů poptávající danou nemovitost.
. Vypracování všech nezbytných smluv, právní a daňové poradenství.
. Srovnávací analýzy cenových nabídek v okolí.
. Vypracování a podání přiznání k dani z převodu nemovitosti.
. Uhrazení kolku na návrh na vklad do katastru nemovitostí.
. Zajistíme kompletní finanční servis. Hypotéky, pojištění, daňové přiznání.
. Výkup nemovitostí až 85% tržní ceny.
. Výplata exekucí a zástav, oddlužení Vaší nemovitosti.

Možnost tipařské provize.
Pro více informací volejte nebo pište.
Tel. 775 000 786, lkruntorad@mmreality.cz
Investiční specialista pobočky Časlav

Nábor zaměstnanců.

Firma KOVOMONT ZRUČ s.r.o. přijme do trvalého pracovního poměru:

Obsluha CNC ohraňovacího lisu

Náplň práce:

- obsluha ohraňovacího lisu
- ohýbání na stroji dle výkresové dokumentace
- kontrola dílů
- běžná údržba stroje

Požadujeme:

- jednosměnný, popřípadě dvousměnný provoz
- orientace ve výkresové dokumentaci, popřípadě rádi naučíme.
- pečlivost, zodpovědnost

Nabízíme:

- práci na moderních strojích
- motivující finanční ohodnocení
- práci ve stabilní výrobní společnosti
- nástup možný ihned

kontaktní osoba: p.Pícha 721251227, mail: picha@kovomont-zruc.cz

V Mělníku se do tabulky střelců zapsalo sedm hráčů

Mikšík skóroval třináctkrát

Starší žáci porazili ve třetím kole házenkářského přeboru HC Kolín o šest branek, Jan Tůma (vpravo) skóroval dvakrát. FOTO: J. TŮMA

Josef Tůma

Házená starší žáci – Tým starších žáků oddílu házené TJ Jiskra Zruč nad Sázavou přivítal ve 3. kole mistrovského ročníku společného přeboru celek Kolína. Letošní ročník SP se hraje, stejně jako ten loňský, systémem každý s každým, jednotlivá utkání o délce 2x25 minut. V soutěži startuje celkem 6 týmů.

Jiskra Zruč nad Sázavou–HC Kolín 23:17 (13:8)

Sestava a branky Jiskry: Rozehnal – Mikšík 13/1, Tůma 2, Adrián 2, Ruth 2, Vilímovský 2, Jelínek 1, Klouda 1

Statistiky utkání – napomínání: 1/1, **vyloučení**: 1/0, **branky ze sedmiček**: 1/3, **rozhodčí**: Jiří Dvořák – Luboš Zavřel, **diváků**: 18.
Starší žáci oddílu házené TJ Jiskra Zruč nad Sázavou cestovali ve 4. kole mistrovského ročníku společného přeboru do Mělníka k utkání s místní Házenou.

Házená Mělník–Jiskra Zruč nad Sázavou 41:32 (18:14)

Sestava a branky Jiskry: Rozehnal – Tůma 9/1, Mikšík 8, Šveněk 5, Vilímovský 5/1, Ruth 3, Adrián 1, Jelínek 1, Procházka

Statistiky utkání – napomínání: 2/1, **vyloučení**: 5/2, **branky ze sedmiček**: 0/2, **rozhodčí**: Jaroslav Průžek, **diváků**: 30.

Tabulka střelců:
Jakub Kuhn – Dvůr Králové – 43, **Štěpán Mikšík – Jiskra Zruč n. S. – 41**, Jaroslav Honc – Mělník – 24, Matěj Novotný – Sparta Kutná Hora – 23, **Jan Tůma – Jiskra Zruč nad Sázavou – 16**, atd.

Jakub Ruth (vlevo) se prosadil s Kolínem v úloze pivota do branky soupeře rovněž dvakrát. FOTO: J. TŮMA

Tříbranková výhra nad Křeseticemi

Božík vstřelil hattrick

Josef Tůma

Fotbal starší přípravka – Starší přípravka oddílu Jiskry Zruč nad Sázavou odehrála na místním travnatém hřišti fotbalové dvojutkání 6. kola mistrovské soutěže starší přípravky 2018/2019, hostila celky Křesetic a Kutné Hory A.

David Strecker (vlevo) střílí jedinou svou branku v utkání šestého kola okresního přeboru. FOTO: J. TŮMA

Miroslav Božík (vlevo) dosáhl proti Křeseticím hattrick, na snímku přihlíží zákroku gólmana Havelky. FOTO: J. TŮMA

Jiskra Zruč nad Sázavou – Sparta Kutná Hora A 1:15 (1:10)
Branka Jiskry: Matoušek 1. **Rozhodčí**: Karel Kafka. **Poločas**: 1:10.

Jiskra Zruč nad Sázavou–Rozvoj Křesetice 8:5 (4:1)

Branky Jiskry: Božík 3, Váňa 2, Berka 2, Strecker 1. **Rozhodčí**: Karel Kafka. **Poločas**: 4:1.

Sestava a branky Jiskry (9): Kotěra – Pěkná, Berka, Smejkal, Matoušek, Jelínek, Váňa, Strecker, Božík.

Sportovní akce

3. 11. 2018	Badminton	turnaj – od 9.00 do 17.00 hod., SH (sportovní hala).
4. 11. 2018	Volejbal	mládež – turnaj – od 9.00 do 16.00 hod., SH.
10. 11. 2018	Volejbal	muži – TJ Jiskra Zruč nad Sáz.–Dobříš A, od 9.00 hod. a od 13.00 hod., SH.
10. 11. 2018	Volejbal	ženy – TJ Jiskra Zruč nad Sáz.–Benátky nad Jizerou, od 11.00 hod. a od 15.00 hod. SH.
10. 11. 2018	Fotbal A	TJ Jiskra Zruč nad Sázavou – FK Uhlířské Janovice, od 14.00 hod., fotbalový stadion.
11. 11. 2018	Florbal	turnaj – 8.00–21.30 hod., SH.
17. 11. 2018	Florbal	turnaj – 8.00–20.00 hod., SH.
18. 11. 2018	Házená	mini turnaj – 8.00–15.00 hod., SH.
24. 11. 2018	Volejbal	muži – od 9.00 a od 13.00 hod., SH.
24. 11. 2018	Volejbal	ženy – od 11.00 hod. a od 15.00 hod., SH.
24. 11. 2018	Stolní tenis A	SKC Zruč nad Sázavou TENISLINNE–Tesla Pardubice, od 14.00 hod., spolkový dům.
25. 11. 2018	Stolní tenis A	SKC Zruč nad Sázavou TENISLINNE–Lokomotiva Pardubice, od 10.00 hod., spolkový dům.
25. 11. 2018	Volejbal	Zručská amatérská volejbalová liga, od 9.00 do 19.00 hod., SH.

Události řešené městskou policií v září 2018

• 6. 9. 2018 – Ve večerních hodinách hlídka MěP zaregistrovala porušení obecně závazné vyhlášky města v prostorech areálu u školní jídelny. Zde byl zjištěn dvaadvacetiletý mladík, který požíval alkohol tam, kde to vyhláška zakazuje. S mladíkem byla věc projednána jako přestupek uložením blokové pokuty.

• 10. 9. 2018 – V odpoledních hodinách přijala hlídka MěP oznámení o krádeži obuvi v panelovém domě. Šetření ukázalo, že podezřelým z krádeže je třiadvacetiletý místní mladík. Toho hlídka MěP kontaktovala v prostorech náměstí MUDr. Svobody, kde se následně k činu doznal. S uvedeným byla věc projednána jako přestupek uložením blokové pokuty.

• 12. 9. 2018 – S žádostí o spolupráci se na hlídku MěP obrátila ve večerních hodinách hlídka Policie ČR. Policií bylo vyhlášeno pátrání po osmdesátiletém muži, který se nevrátil z návštěvy lékaře v Kutné Hoře. Hlídka MěP byla požádána o kontroly v katastru města Zruče. V nočních hodinách hlídka PČR pátrání odvolala, neboť se seniora podařilo nalézt v Kutné Hoře.

• 19. 9. 2018 – Ve 12.30 hodin byla hlídka MěP požádána občany o výjezd do ulice Nová. Zde se lehce oděn, jen tak v županu, procházel jednašedesátiletý muž. Ten byl naložen do služebního vozidla MěP a následně předán do péče zdravotníků, kterými byl uvedený transportován k dalšímu vyšetření do nemocničního zařízení.

• 21. 9. 2018 – V ranních hodinách byla hlídka MěP požádána o výjezd operátorkou Humanitárního sdružení Život Plus. Ta požádala strážníky o kontrolu jednaosmdesátileté klientky, která hlásila zdravotní problémy. Na místě bylo zjištěno, že žena v bytě upadla a poranila si dolní končetinu. Strážníci na místo přivolali RZLS, která ženu převezla k dalšímu ošetření do nemocničního zařízení.

• 30. 9. 2018 – V odpoledních hodinách byla hlídka MěP požádána o pomoc personálem jedné z místních restaurací. Zde se nacházel podnapilý host, který měl snahu odjet z místa motorovým vozidlem. Hlídkou MěP byl na místě zjištěn čtyřicetiletý muž z Kutnohorska, kterému strážníci v jízdě zabránili a následně předali k učinění dalších opatření hlídce PČR.

Za MěP Zruč nad Sázavou str. Pavel Antoš

Výběr ze zásahů HZS ČR Zruč nad Sázavou v září 2018

• 3. 9. 2018 – Jednotka byla povolána k požáru plastového kontejneru na papír v obci Zruč nad Sázavou. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že v kontejneru došlo k zahoření papírového odpadu. Požár byl zlikvidován jedním vysokotlakým proudem. K rozšíření požáru na vedlejší kontejnery s odpadem nedošlo.

• 6. 9. 2018 – KOPIS vyslalo jednotku k požáru osobního automobilu mezi obcemi Zruč nad Sázavou a Dubina. Po příjezdu bylo zjištěno, že se jedná o požár v motorové části osobního automobilu. Byl proveden zásah jedním vysokotlakým proudem a ke vniknutí do motorového prostoru bylo použito páčidlo. Požár byl uhašen a motor ochlazen. Akumulátor byl odpojen, vyteklé provozní náplně byly posypány sorbentem a místo zásahu uklizeno. Na místo se dostavila PČR a vyšetřovatel zjišťování příčin požárů.

• 6. 9. 2018 – Krajské operační a informační středisko vyslalo jednotku na pomoc ZZS s transportem pacienta ve Zruči nad Sázavou. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že se jedná o osobu, která podklouzla v lese, asi 200 m od přistavené sanitky. Zraněnou osobu jsme pomohli naložit na nosítka a transportovat do sanitního vozu.

• 9. 9. 2018 – Jednotka byla vyslána k otevření dveří v rodinném domě, za nimiž byl uvězněn senior. Po příjezdu na místo bylo průzkumem zjištěno, že pán, který komunikoval přes okno, je uvězněn v koupelně rodinného domu. Vchodové dveře vedoucí na dvůr rodinného domu byly zamčeny zevnitř a pozemek byl obehnán vysokou zdí. Zeď byla překonána pomocí nastavovacího žebříku. Dveře, za nimiž byl senior uvězněn, se podařilo bez jakéhokoliv poškození pomocí planžet otevřít a pána vysvobodit. Pán byl v pořádku a odmítl ošetření ZZS. Na místo se dostavila PČR.

Za HZS ČR Zruč nad Sázavou nprap. Pavel Jelínek

Chlapci doma nastříleli již 35 branek

Stoprocentní domácí úspěšnost mladších žáků

Josef Tůma

Fotbal mladší žáci – Mladší žáci Jiskry Zruč nad Sázavou odehráli na fotbalovém stadionu ve Zruči nad Sázavou mistrovské utkání 6. kola Fotbalservis.cz okresního přeboru, přivítali celek Sázavy.

Jiskra Zruč nad Sázavou–Kavalier Sázava 6:0 (2:0)

Branky Jiskry: M. Vörös 2, Hromas 2, Čermák 1, Anděl 1. **Rozhodčí**: Daniel Mucha. **Poločas**: 2:0.

Sestava Jiskry: Pistorius (Šanda) – Čekal, Hromas, Anděl, Nácovský, Čermák, Horák, Novotný, Adam, M. Vörös, Pivoňka, Pěkný, Štichauer.

Libor Nácovský: *„Mladší žáci si vytvořili šancí asi tak na pět zápasů, proměnili jich šest. Hosté „zaparkovali na vápně autobus“ a nám se těžko do něj dostávalo.“*

Mladší žáci sehráli na fotbalovém stadionu i 8. kolo, přijelo družstvo Star Tupadly.

Jiskra Zruč nad Sázavou–Star Tupadly 12:0 (6:0)

Branky Jiskry: Adam 4, Horák 2, Vörös 2, Čekal 1, Hromas 1, Pěkný 1, Procházka 1. **Rozhodčí**: Jan Šnábl. **Poločas**: 6:0.

Sestava Jiskry: Štichauer, Šanda – Anděl, Čekal, Nácovský, Horák, Adam, Hromas, Vörös, Čermák, Pěkný, Pistorius, Procházka.

Libor Nácovský: *„Soupeři jsme "půjčili" dva hráče, aby se mohlo vůbec hrát. Byla to víceméně hra na jednu branku a povinné vítězství.“*

Mladší žáci odehráli na podzim v domácím prostředí čtyři utkání, všechna vyhráli. Nastříleli pětatřicet branek. Na levém snímku proniká do pokutového území Jonáš Hromas, na pravém záběru Štěpán Procházka (vlevo) v souboji se Štěpánem Kořínkem (10) a Tomášem Brunclíkem (8). FOTO: J. TŮMA

Při výhře nad Příbramí viděli diváci 74 branek

Body zůstaly v Praze

Josef Tůma

Házená dorost – Mladší dorost Jiskry Zruč nad Sázavou hostil ve 3. kole přeboru ve Sportovní hale ve Zruči nad Sázavou celek Příbrami.

Jiskra Zruč nad Sázavou–Spartak Příbram 39:35 (19:18)

Sestava a branky Jiskry: Korecký – Kafka 18, Mikšík 9, Tůma 3, Růžička 3, Klouda 3, Vilímovský 2, Ruth 1, Jelínek, Adrián. **ŽK**: 1/2 (Mikšík – Viktora, Šveňha). **Branky ze 7 m hodů**: 3/1. **Dvouminutový trest**: 2/2 (Mikšík, Adrián – Šveňha, Šíp). **Diváci**: 45. **Rozhodčí**: Jiří Dvořák, Luboš Zavřel. **Trenéři**: Václav Starý – Vladimír Kostínek.

Mladší dorost Jiskry Zruč nad Sázavou zajížděl ve 4. kole společného přeboru do Prahy Chodova k utkání s místní TJ.

TJ JM Chodov–Jiskra Zruč nad Sázavou 43:33 (20:15)

Sestava a branky Jiskry: Korecký – Mikšík 11/3, Kafka 9/1, Vilimovský 6, Růžička 5, Tůma 2, Jelínek, Adrián. **ŽK**: 2/1 (Mlejnek, Bartoš – Mikšík). **Branky ze 7 m hodů**: 1/4. **Dvouminutový trest**: 4/1 (Malý, Sadílek, Hančl, Choleva – Kafka). **Diváci**: 12. **Rozhodčí**: Jiří Dolejší, Jiří Dvořák. **Trenéři**: Kosta Prandžev – Václav Starý.

Tabulka střelců:
Lukáš Kafka – Jiskra Zruč n. S. – 34, Jiří Červený – Kutná Hora – 32, David Novák – Kutná Hora – 28, Robert Hančl – Chodov – 28, Filip Klouček – Kutná Hora – 26, **Štěpán Mikšík – Jiskra Zruč n. S. – 13**,**Karel Růžička – Jiskra Zruč n. S. – 9**, **Jakub Vilimovský – Jiskra Zruč n. S. – 7**, **Jan Tůma – Jiskra Zruč n. S. – 7**, **Jakub Ruth – Jiskra Zruč n. S. – 6** atd.

Jakub Ruth neměl na brankovišti proti urostlým mladíkům Příbrami lehkou úlohu. K vítězství o čtyři góly přispěl brankou ze sedmičky. FOTO: J. TŮMA

Tabulka střelců sedmimetrových hodů:
David Šveňha – Příbram – 2, Robert Hančl – Chodov – 2, Jiří Červený – Kutná Hora – 2, **Karel Růžička – Jiskra Zruč n. S. – 1**, **Jan Tůma – Jiskra Zruč n. Sáz. 1** atd.

Cudlínovu neúčast zalepil bývalý gólman Jíra

Jiskra nasázela čtvrtému Bílému Podolí „bůra“

Josef Tůma

Fotbal A – Áčko Jiskry odehrálo v domácím prostředí 8. kolo soutěže PRODIET I. B třídy, přivítalo na fotbalovém stadionu družstvo Bílého Podolí.

Jiskra Zruč nad Sázavou A–FC Bílé Podolí 5:2 (1:1)

V rámci osmého kola I. B třídy se utkaly na hřišti Zruče nad Sázavou dva týmy z Kutnohorska – Zruč nad Sázavou a Bílé Podolí. Po devadesáti minutách měl zápas jasného vítěze, domácí vyhráli 5:2. Za Zruč nad Sázavou se ve druhém poločase prosadil dvakrát Zeman, jednou Petrů a P. Jelínek.

Michal Váňa, trenér Jiskry**:** *„Začátek nebyl nejlepší, hned v 1. minutě jsme prohrávali 1:0 po chybě brankáře Jíry, který nastoupil jako náhrada za Cudlína. Postupem času jsme si začali vytvářet šance, ty největší spálili v 24. minutě T. Martinák po uvolnění Zemana a o dvě minuty později Louda po centru Petrů. Ve 30. minutě jsme konečně vyrovnali a do kabin odcházeli za nerozhodného stavu 1:1. Sedm minut po poločase se trefil Zeman, v 66. hosté vyrovnali Švadlenkou ze standardky. Poté přestal soupeř hrát, vytvořili jsme si moc a moc šancí, nakonec tři využili a zvítězili o tři branky.“*

Branky: 30. a 81. P. Jelínek, 52. a 68. Zeman, 79. Petrů – 2. a 66. T. Švadlenka). **Rozhodčí**: Petr Jahoda. **ŽK**: 56. Petrů, 53. T. Martinák – 83. Dastych, 83. Weinlich, 85. Spáčil. **Diváků**: 100. **Poločas**: 1:1.

Zruč n. Sáz.: Jíra – Z. Louda, Jouza, Hájek, L. Jelínek – Janda (62. L. Martinák), T. Martinák (82. Šindelář), Petrů (87. Kotek), Arnolt (83. Hirnyk) – P. Jelínek, Zeman. **Trenér**: Michal Váňa.

Tabulka střelců Jiskry (11): K. Petrů 4, J. Zeman 3, P. Jelínek 2, J. Arnolt 1, O. Jouza 1.

V souboji osmého kola I. B třídy mezi dvěma kutnohorskými celky se smála domácí Jiskra. Kamil Petrů (vpravo) centruje míč do pokutového území, zabránit se mu snaží hostující Jaromír Kupka (2) a Josef Fejfar (8). FOTO: J. TŮMA

Mladší přípravka oba domácí zápasy prohrála

Rozhodly druhé poločasy

Mladší přípravka má v týmu tři brankáře, kteří se střídají – Sixta, K. Hrabánek a Dudák. Proti Červeným Janovicím chytal Matěj Dudák (na snímku). FOTO: J. TŮMA

Josef Tůma

Fotbal mladší přípravka – Nejmladší chlapci oddílu Jiskry Zruč nad Sázavou odehráli dvojutkání 6. kola mistrovské soutěže mladší přípravky 2018/19, přivítali celky Uhlířských Janovic a Červených Janovic.

Jiskra Zruč nad Sázavou–FK Uhlířské Janovice 3:9 (2:3)

Branky Jiskry: Berka 1, K. Hrabánek 1, Dudák 1. **Rozhodčí**: Josef Rejhon. **Poločas**: 2:3.

Jiskra Zruč nad Sázavou–Sokol Červené Janovice 2:11 (1:4)

Branky Jiskry: Berka 1, K. Hrabánek 1. **Rozhodčí**: Josef Rejhon. **Poločas**: 1:4.

Sestava Jiskry (5): Dudák, Sixta (gólmani se střídali) – Berka, K. Hrabánek, Smejkal, Dudák, Sixta, M. Bělina, T. Hrabánek.

Po roční pauze šachisté opět v soutěži

Šachisté přehráli béčko Struhařova

Josef Tůma

Šachy – V regionální soutěži družstev skupiny D přivítali o šachovém víkendu šachisté Jiskry v prvním kole na svých stolech ve spolkovém domě tým Struhařova B.

Jiskra Zruč nad Sázavou–Sokol Struhařov B 4.5:0.5

Sestava a body Jiskry: Milan Světlík 1, Tomáš Netolický 1, Vladimír Bečvář 0.5, Jiří Voldán 1, David Vršťala 1.

Šachisté Jiskry odehráli první kolo regionální soutěže družstev na domácích stolech, na snímku Vladimír Bečvář přemýšlí o dalším tahu v partii proti struhařovskému Miroslavu Kurelovi. FOTO: J. TŮMA